

Bořetické LISTY

PROSINEC 2015 • Číslo 3

Všem občanům Bořetic přejeme o Vánocích a v novém roce zdraví a veselou mysl!

Foto: V. Mikulíková

František Petrásek –
Přehled rozpracovaných
dotačních titulů/akcí v obci –
jak pokračujeme

str. 8

Tomáš Langer –
Požár vinného sklepa z pohledu
hasiče

str. 15

PhDr. Antonín Grůza –
„Dondite k nám na besedu“

str. 42

Fotogalerie

Běh za bořetickým burčákem

Běh za bořetickým burčákem

Deo Gratias

Devátáci v soutěži

Družební turnaj Bořetice - vítězové

Dušičky

Fotogalerie

Hasičská soutěž

Návštěva P. Haluzy v Rajhradě

Lampionový průvod

Hody

Hody

Fotogalerie

Oslava 60 let fotbalu, foto V. Mikulíková

Osmdesátiny p. Václava Pazderky

Předhodové zpívání

Putování za mladým vínem, foto V. Mikulíková

Setkání se seniory

Sv. Mikuláš v kostele

Úvodník

Milí spoluobčané,
čtenáři Bořetických listů,

rok se s rokem sešel a my opět stojíme před koncem kalendářního roku. Nastává čas pro ohlédnutí se zpět, zhodnocení celoroční práce, zjištění úspěchů i neúspěchů a vytyčení si cílů pro rok nový.

Ve svém prvním Úvodníku (BL č. 3 z prosince 2014) jsem si přál, abych mohl v tuto dobu napsat, že byl rok 2015 alespoň stejně úspěšný jako rok 2014. Sám jsem si ovšem v loňském roce nedokázal představit, kolik problémů a práce nás čeká. Byli lidé, kteří nás v naší práci podporovali, ale našli se i lidé, kteří se pokoušeli práci vedení obce hanit, psát udání a házet klacky pod nohy. Dovolím si však napsat, že spolu s členy rady obce a některými členy zastupitelstva jsme tato „překvapení“ ustáli a řešili i úkoly, které v šuplíku starostovského stolu ležely již několik let. O to je vyřešení těchto úkolů složitější.

Vzhledem k časové náročnosti dokončovacích projektových prací jsme provedli několik méně rozsáhlých rekonstrukcí a oprav. Na počátku léta bylo nutné opravit havarijný stav části hřbitovní zdi, která po porvyu větru spadla. V měsíci červnu a červenci proběhla rekonstrukce přisálí kulturního domu. Chci tímto poděkovat stárkům, stárkám a chasě za pomoc při úklidových pracích. Nový stav přisálí přispěl ke zvýšenému zájmu občanů o pronájem k pořádání soukromých akcí. V prostorách základní školy se prováděly dodatečné

stavební úpravy, které nebyly řešeny v rámci nedávné rekonstrukce. V obecních bytech byla v prvním a druhém podlaží vyměněna okna a v přízemí byla provedena výměna vchodových dveří do mateřské školky a jídelny a vchodové dveře ze dvora domu. Tím by mělo dojít k oddělení vchodů bytové části a mateřské školy. Jeden obecní byt prošel celkovou rekonstrukcí. Byla provedena částečná úprava ústředního vytápění v prostorách kanceláří obecního úřadu. U tenisových šaten se buduje nová pergola.

Cílem pro následující rok stále zůstávají práce na nedokončených projektech. Budou pokračovat činnosti týkající se přípravy projektu pro výstavbu kanalizace a čistírny odpadních vod. Je nutné vyřešit i několik havarijních stavů majetku obce – např. „muzikantská buda“ na sóle, oplocení sběrného dvora. Dalším cílem je najít využití pro prázdné prostory v nové budově základní školy.

V obci proběhla řada kulturních a společenských akcí, které pořádala obec nebo se na nich částečně podílela. O jejich průběhu jste byli informováni prostřednictvím příspěvků v minulých číslech Bořetických listů a webových stránek obce.

Chci velmi poděkovat všem členům rady a zastupitelstva, pracovníkům obecního úřadu, členům komisí obce, zájmovým sdružením a občanům, kteří se podíleli na dění v obci. Přeji vám všem klidné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny a přátel a v novém roce hlavně pevně zdraví.

František Petrásek, starosta obce

Usnesení z VII. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 22. září 2015

Zastupitelstvo obce Bořetice bere na vědomí:

ad 3) Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4) Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce.

ad 5) Zprávu z jednání Kontrolního výboru a Zprávu z jednání Finančního výboru, Zprávu z jednání bytové komise.

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2) Návrhovou komisí: Václav Petrásek, Jaroslav Bureš
Ověřovatele zápisu: Milan Herůfek, Mgr. Radim Šebesta

Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje:

ad 1) Program jednání s navrženými změnami:

Vkládají se body:

Bod 8a) Projednání a schválení zveřejnění záměru prodeje části pozemku p. 4212/1, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

Bod 16a) Projednání a schválení Rozpočtového výhledu na období 2016–2017.

Bod 17a) Projednání a schválení „Protipovodňového opatření Kraví hory“.

Bod 17b) Projednání a schválení „Revitalizace zeleně v Rasovně“.

Bod 17d) Projednání a schválení přístavby přístřešku k budově starých šaten TJ Sokol Bořetice včetně financování přístavby.

ad 7a) Bezúplatné nabytí pozemků p. 1176/95 (hodnota v účetní evidenci 9 135 Kč) a p. 1176/97 (hodnota v účetní evidenci 3 150 Kč), vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, schvaluje znění a podpis Smlouvy o bezúplatném převodu pozemků p.1176/95 a p. 1176/97, vše k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, na Obec Bořetice, viz písemná příloha.

ad 7b) Odkoupení pozemků p. 2585/8, o výměře 33 m², p. 2585/9 o výměře 2 m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Správy železniční dopravní cesty, státní organizace.

ad 8a) Zveřejnění záměru prodeje části pozemku p. 4212 k.ú. Bořetice u Hustopečí, a to konkrétně nově vzniklého pozemku p. 4212/1, o výměře 68 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, který vznikl dle GP 1050-78/2015, který zpracoval Ing. Tomáš Knápek.

ad 9) Znění Smlouvy ořízení věcného břemene na pozemek p. 4720, k.ú. Bořetice u Hustopečí, se Státním pozemkovým úřadem (uložení kanalizace před p. 349), včetně schválení podpisu smlouvy – viz písemná příloha.

ad 10) Odkup části pozemků v ulici „Humna u Jednoty“ p. 1176/31, p. 1176/139, p. 1176/142, p. 1176/62, vše k.ú. Bořetice u Hustopečí, od manželů Vít a Ladislavy Šnajdrových, jedná se o části jednotlivých pozemků od hranice obecního pozemku včetně stávajícího chodníku po hranice zahrádek obyvatel jednotlivých domů za cenu 80 Kč/m², s podmínkou, že plochy předzahrádky si odkoupí jednotliví majitelé domů.

ad 11) Smlouvu o umístění veřejné komunikační sítě se společností Česká telekomunikační infrastruktura, a.s., Praha 3, včetně podpisu smlouvy a za podmínky doplnění následujícího:

Ke smlouvě o podzemním vedení:

1. Oprávněný se zavazuje, že podkopové práce při vlastní realizaci (stavbě) inženýrské sítě budou při křížení chodníků, komunikací a vjezdů provedeny řízeným popřípadě neřízeným protlakem

2. V případě zájmu obtíženého bude ze strany oprávněného poskytnuta součinnost v podobě vložení jiných trubek a kabelů pro telekomunikační činnost. Jedná se především o uložení kabelu obecního rozhlasu, přeložení nadzemního vedení O2, uložení HDPE trubek pro ostatní telekomunikační služby.

3. Pokud bude využito bodu 2. ze strany obtíženého, nebude nárokován poplatek za zřízení věcného břemena.

Ke smlouvě vedení budova ZŠ:

1. oprávněný se zavazuje, že pokud bude obtížený provádět jakoukoliv rekonstrukci budovy a bude při tom zatíženo toto vedení, je oprávněný v povinnosti toto vedení na vlastní náklady upravit nebo přeložit s přihlédnutím k přestavbě (rekonstrukci). Obtížený je povinen tuto skutečnost oprávněnému oznámit 60 dnů před zahájením přestavby (rekonstrukce).

2. uložení vedení v budově ZŠ, která je ve vlastnictví obtíženého bude realizace rozvodu a napojení BTS dohodnuta před započítáním prací. S rozhody v tělocvičně a nářadovně ZO nesouhlasí. Preferujeme rozvody chodbou směrem na dvorek a poté po fasádě. Podzemní vedení by mělo být uloženo v zemní spojnici před budovou a po té HDPE trubicí vedeno do budovy.

ad 12) V souladu s ustanovením § 6 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 47 odst. 5 zákona 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu, v platném znění, schvaluje Zadání změny 1 ÚP Bořetice, a to sice:

a) změna funkčního využití plochy občanského vybavení – tělovýchova s sport OT/Z25 na funkční plochu veřejná zeleň (p. 243/7, 243/9, 243/10),

b) změnu funkčního využití pozemků p. 2603/1, p. 2604/1, p. 2602 a p. 2605 ze zemědělských ploch – orná půda na plochy výroby a skladování – drobná výroba (rozšíření vinařské provozovny),

c) změnu funkčního využití pozemku p. 2622/2 ze zemědělských ploch – orná půda na zastavitelné plochy s možností výstavby garáže pro osobní automobily, sklípku a skladu zahradního nářadí a zahradní techniky,

d) zrušení požadavku z platného územního plánu na zpracování architektonické části staveb autorizovaným architektem v označených lokalitách: Z16, Z19, Z20, Z22, Z23, Z29, Z36.

ad 13) Schvaluje znění „Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice“ s těmito úpravami v bodě:

IX. Porušení rozpočtové kázně a výpověď smlouvy

2. ...ve výši nejméně 1 000 Kč, nejvýše však do částky neoprávněně použitých prostředků..., viz písemná příloha.

ad 14) Schvaluje Směrnice pro inventarizaci v roce 2015, viz písemná příloha, a k zajištění inventarizace se zřizují tyto inventarizační komise:

Ústřední inventarizační komise: Předseda: Ing. Lenka Bukovská, členové: František Petrásek, Ing. Lucie Procházková, Jana Hluchá

Dílčí inventarizační komise: Druh majetku: hotovost.

Dokladová inventura: stavy účtů v bankách, pohledávky, závazky, vlastní zdroje, podrozvahové evidence, finanční dlouhodobý majetek. Členové: Ing. Lenka Bukovská, Ing. Lucie Procházková, Jana Hluchá

Dílčí inventarizační komise pro provedení inventarizace v Obecní knihovně Bořetice, kulturním domě Bořetice, domě s obecními byty č.p. 488, v domě č.p. 79, v budově č.p. 169.

Členové: Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Radim Šebesta, Dagmar Chrástková, Lenka Grúzová

Dílčí inventarizační komise pro provedení inventarizace pozemků, budov, staveb a rozestavěných staveb

Členové: Milan Herůfek, JUDr. Jana Zemánková, Miroslav Náležinský, Jaroslav Bureš

Dílčí inventarizační komise pro provedení inventarizace v dílně, v hasičské zbrojnici, ve smuteční obřadní síni, na hřbitově, na autobusové zastávce, na sběrném středisku odpadů a v budově nových šaten na hřišti TJ Sokol Bořetice.

Členové: Václav Petrásek, Stanislav Herzán, Ing. Petr Machač, Vladimír Langer, Ing. Libor Popovský, Ing. Jaroslav Grůza, Ing. Petr Zemánek

Dílčí inventarizační komise pro provedení inventarizace v Základní škole a Mateřské škole Bořetice, příspěvkové organizaci, na nově zbudovaném dětském hřišti u bytovek Bořetice.

Členové: Václav Surman, Jan Hempl, Ing. Marek Polák, Mgr. Ivana Macháčová

ad 15) Nový Ceník prodeje půdy v k.ú. Bořetice u Hustopečí, s platností od 1. 1. 2016:

Nové ceny za 1m ² /Kč	Druh pozemku
25,-	nezastavěná plocha v prostoru Kraví hory
100,-	zastavěná plocha v prostoru Kraví hory
100,-	plocha určená k zastavění v prostoru Kraví hory
25,-	zemědělské pozemky v extravilánu obce
25,-	zemědělské pozemky v intravilánu obce
25,-	ostatní plochy v extravilánu obce
100,-	ostatní plochy v intravilánu obce
100,-	zastavěné plochy v intravilánu obce
100,-	plocha určená k zastavění dle schváleného územního plánu v intravilánu obce

ad 16) Rozpočtové opatření 4/2015 Obce Bořetice zvýšení v celkové výši na straně příjmů i výdajů 764 300 Kč tak, jak bylo předneseno včetně doplnění těchto změn: přesunout z rezervy částku 150 000 Kč na paragraf 3392 (vytápění), přesunout z rezervy 50 000 Kč na paragraf 3113 (zakoupení myčky nádobí pro školní jídelnu), přesunout z rezervy 100 000 Kč na paragraf 3612 (výměna oken a vchodových dveří na domě č.p. 488), přesunout z rezervy částku 4 700 Kč na paragraf 3399 (finanční dar SSRKH), přesunout z rezervy částku 20 000 Kč na paragraf 3419 (finanční dar TJ Sokol Bořetice, oddíl kopané), přesunout z rezervy částku

50 000 na paragraf 3639 (oplocení dětského hřiště za č.p. 488), přesunout z rezervy částku 354 400 Kč na paragraf 3613 (vybudování přístřešku k budově starých šaten) viz písemná příloha.

ad 16a) Rozpočtový výhled na období 2016–2017 – viz písemná příloha.
ad 17a) Zpracování záměru pro přípravu projektu „Protipovodňové opatření mezi Horní a Dolní Kraví horou“.

ad 17b) Zpracování záměru pro přípravu projektu „Revitalizaci zeleně v Rasovně“.

ad 17d) Schvaluje přístavbu přístřešku k budově starých šaten TJ Sokol Bořetice včetně financování přístavby v částce 354 411 Kč.

Zastupitelstvo obce Bořetice neschvaluje:

ad 1) Vložení bodu 17c) Projednání a schválení zpracování záměru pro přípravu projektu „Naučná stezka“ do programu jednání.

ad 8) Prodej pozemku p. 4889, o výměře 421 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí firmě Vinařství Ludwig, Palackého 956, 252 63 Roztoky.

ad 12d) Změnu funkčního využití pozemku p. 133/3, k.ú. Bořetice u Hustopečí (ve vlastnictví Obce Bořetice) z ploch veřejných prostranství – veřejná (parková) zeleň UZ (Z40) na plochy pohřebiště domácích zvířat.

Zastupitelstvo obce Bořetice pověřuje:

ad 18) Finanční výbor provedením kontroly hospodaření v ZŠ a MŠ Bořetice, okres Břeclav, příspěvkové organizace, Bořetice č.p. 112 za období 2014/2015.

Ing. Lenka Bukovská, místostarostka obce

Třídění baterií

Víte, že?

Správným tříděním baterií napomáháme k jejich recyklaci. Čím více vybitých baterií se dostane do recyklačního procesu, tím méně přírodních zdrojů je nutno vyčerpávat k výrobě nových. Zdraví nebezpečné materiály, které mnohé baterie obsahují, se podaří prostřednictvím recyklace zachytit. Z jedné tuny baterií lze přitom recyklací znovu získat až 167 kg oceli, 210 kg zinku, 205 kg manganu a přibližně 15 kg niklu a mědi. Věděli jste, že zinek z 10 kg baterií poslouží k výrobě mosazi pro jeden saxofon?

Víte, kolik máte doma baterií?

Průměrná česká rodina má doma 49 baterií, z toho osm použitých. V západní Evropě není výjimkou i 115 přenosných baterií v jedné domácnosti. Ročně se v České republice vytrídí přes 1 000 tun použitých baterií a akumulátorů, což odpovídá hmotnosti přibližně 366 sloních samců. Zdá se vám to hodně? Toto množství však představuje pouze jednu třetinu všech dodaných baterií na trh. Zbytek končí na skládkách nebo ve spalovnách komunálního

odpadu. My všichni můžeme přispět k lepším výsledkům v následujících letech.

Zapojte se i vy, třídění baterií je snadné

Začněte doma třídít baterie – je to skutečně jednoduché. Stačí je pravidelně odkládat a čas od času odnést na jedno ze sběrných míst. S tříděním baterií vám pomůže sběrná krabička ECOCHEESE, kterou si můžete bezplatně vyzvednout u nás na Obecním úřadě. V českých domácnostech je těchto boxů již více než 120 tisíc a i díky nim počet zpětně odebraných baterií v České republice každoročně roste.

Sběrná místa jsou blíž, než si myslíte

Použité baterie lze bezplatně odevzdat ve všech prodejnách, které v rámci svého sortimentu prodávají přenosné baterie. Prodejci jsou povinni od vás baterie převzít bez ohledu na jejich značku, velikost, množství či místo nákupu.

František Petrásek

Likvidace odpadů v lokalitě sklepů pod Kraví horou

Odpadkové koše umístěné v lokalitě Kraví hora, dolní frejd jsou určeny pro odkládání drobného odpadu převážně návštěvníky sklepů, stejně tak jako odpadkové koše umístěné v obci pro odkládání drobného odpadu občanů. Tyto odpadkové koše by neměly sloužit pro odkládání odpadu spojeného s výrobou vína a podnikatelskou činností. V poslední době se stává pravidlem, že pracovníci obecního úřadu při vyvážení odpadkových košů sbírají a odvázejí plně igelitové pytle s odpadem vzniklým evidentně z podnikání.

Upozorňuji tímto všechny podnikatele, že ze zákona č.185/2001 Sb. o odpadech, musí každý podnikatelský subjekt mít uzavřenu smlouvu o likvidaci odpadu nebo doklad o jeho uložení na skládce

odpadů. **Tato smlouva může být uzavřena se svozovou společností na svoz a likvidaci nebo s obcí na ukládání odpadu na sběrném dvoře obce a je v obou případech zpoplatněna.** Při kontrole podnikatele živnostenským úřadem musí být tato smlouva dokládána.

Vzhledem ke zvyšování nákladů za odvoz a uložení komunálního odpadu ze sběrného dvora obce jsme se rozhodli vyžádat si seznam podnikatelů, kteří mají smlouvu se svozovou firmou HANTÁLY a.s. Velké Pavlovice již uzavřenu, a dodržují tím výše uvedený zákon. Zjistíme tak, za které podnikatele platí odpad společně všichni občané Bořetic.

František Petrásek

Přehled rozpracovaných dotačních titulů/ /akcí v obci – jak pokračujeme

1. Inovace a zkvalitnění výuky v ZŠ a MŠ Bořetice (2014)

Předpokládané celkové náklady 4 933 854,92 Kč

Kolaudace stavby 15. 12. 2014

Obec předložila závěrečnou žádost o platbu po doplnění požadovaných dokladů Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod dne 9. 3. 2015.

Dne 11. 5. 2015 bylo ukončeno ověřování údajů v závěrečné monitorovací zprávě a kontrolou na místě bylo zjištěno, že stavba proběhla v souladu s uzavřenou smlouvou, nebylo zjištěno pochybení. I přes tento závěr Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod se v provedeném díle postupně objevují skryté vady, např. špatné napojení kanalizace rekonstruovaných toalet v prvním patře na septik (ucpání kanalizace atd.)

Přiznaná dotace byla proplacena ve výši 3 665 173,20 Kč.

Doba udržitelnosti projektu činí 5 let. Nyní je povinen příjemce dotace jednou v roce po celou dobu udržitelnosti projektu zpracovávat a posílat monitorovací zprávy.

2. Kompostéry do každé rodiny (3/2014)

Celkové náklady 1 336 324,00 Kč

Závěrečné vyhodnocení podáno 9. 1. 2015

Udržitelnost projektu je 5 let

I přesto, že jsou kompostéry rozdávány bezplatně a po 5 letech užívání přejdou do vlastnictví uživatele, se nám nedaří z důvodu nezájmu občanů o tyto kompostéry plnit požadavky dotačního titulu. K 1. 12. 2015 bylo zatím občanům rozdáno pouze 252 ks z celového množství 420 ks.

3. Dětské hřiště u bytovek (posilovací prvky) (8/2014)

Předpokládané celkové náklady 298 997,00 Kč

Závěrečné vyhodnocení podáno 23. 1. 2015

Udržitelnost projektu je 5 let

Projekt ukončen.

4. Snížení prašnosti v obci Bořetice pořízením zametacího vozu (11/2013)

Celkové způsobilé náklady 2 557 600,00 Kč

Závěrečné vyhodnocení podáno 25. 7. 2014

Udržitelnost projektu je 5 let

Podmínky pro provoz: léto od 1. 5. do 31. 10. (26×, tj. 5 dní provozu měsíčně); zima od 1. 11. do 30. 4. (17×, tj. 3 dny provozu měsíčně)

Po dobu udržitelnosti projektu se zpracovávají každý rok monitorovací zprávy pro Státní fond životního prostředí. Jen malá poznámka: jak je vidět ze závazných provozních podmínek, je nutné podle zpracovatelů projektu zametat prach ze silnic, i pokud sněží a mrzne (nikdo se při zpracování a schvalování projektu nepozastavil nad tím, že zametací vůz musí při zametání vozovku skrápět vodou a v případě mrazu hrozí zamrznutí a poškození ne zrovna levného zařízení).

5. Instalovaný kamerový systém (8/2014)

Celkové náklady obce 134 018,00 Kč

Umístění kamer 1 ks dětské hřiště u bytovek, 1 ks autobusová zastávka, 2 ks hřbitov

Kamerový systém v současné době pracuje v režimu ON-LINE (to znamená bez ukládání nahraných záznamů). Je v jednání předání dozoru nad záznamy kamerového systému Policii ČR.

Vyjádření Úřadu pro ochranu osobních údajů, stanovisko č. 2/2008.

Obec, která by tedy chtěla nainstalovat a provozovat kamerový systém na veřejných prostranstvích, **porušuje platné právní předpisy ČR**, protože kamerový systém je v obcích možné provozovat jedině prostřednictvím Obecní policie nebo Policie ČR.

Kamerový systém bude přeinstalovaný a provozovaný na obecních prostranstvích (např. sběrný dvůr, dvůr technického zázemí obecního úřadu).

6. Obnova alejí v Bořeticích – extravilán (8/2013)

Celkové náklady 529 310,20 Kč

Rozpracovaný: výsadba alejí (Svazarm–Žleby)

Realizace projektu do 31. 12. 2015

Termín předložení závěrečného vyhodnocení akce do 30. 6. 2016

Udržitelnost projektu 10 let

Projekt bude ukončen v termínu předložením závěrečného vyhodnocení. Dne 20. 11. 2015 byla poslána poslední žádost o platbu (faktura za následnou péči).

7. Obnova alejí v Bořeticích – intravilán (10/2013)

Celkové náklady 1 235 228,00 Kč

Realizace projektu do 30. 11. 2015

Termín předložení závěrečného vyhodnocení akce do 29. 2. 2016

Udržitelnost projektu 10 let

Byla provedena realizace výsadby podle změnového projektu (část výsadby autobusové zastávky přesunuta na plochu u letadla). Ze strany Státního fondu životního prostředí a Agentury ochrany přírody a krajiny ČR byla na celou výsadbu provedena kontrola. V termínu bude předložena zpráva k závěrečnému vyhodnocení.

8. Partnerství plocha pro setkání: vegetační úpravy (11/2012)

Celkové náklady 164 013,00 Kč

Realizace projektu do 31. 10. 2014

Termín předložení závěrečného vyhodnocení akce do 31. 1. 2015

Udržitelnost projektu 10 let

Rozpracovaný: Závěrečné vyhodnocení odesláno a nebylo schváleno z důvodů zjištěných nedostatků:

- ovocné dřeviny: rozpory v technické zprávě a rozpočtu projektové dokumentace
- trávník – v době terénního šetření neodpovídal zadání projektu
- částečně posunutá výsadbové schéma
- stromy opatřeny jutou a zajištěny proti okusu – stromy obaleny rákosovou rohoží, rákosové rohože poničeny, a neplní tak stanovenou funkci

S ohledem na zjištěné popsané skutečnosti **nedoporučuje** AOPK ČR schválení závěrečného vyhodnocení do doby provedení nápravy. Termín prodloužení ZVA do 30. 6. 2015.

*Ze strany dodavatele byla provedena náprava zjištěných nedostatků. AOPK ČR vydalo 3. 6. 2015 **souhlasné stanovisko k závěrečnému vyhodnocení. Na SFŽP byla podána závěrečná monitorovací zpráva.***

9. Alej – Za jezerem Bořetice Kraví hora vegetační úpravy (2/2011)

Celkové náklady 421 196,79 Kč

Realizace projektu do 31. 10. 2013

Termín pro závěrečné vyhodnocení akce do 31. 1. 2014

Udržitelnost projektu 10 let

Po roce ukončení projektu (12/2014) dokládala obec na žádost AOPK ČR a SFŽP ještě další vyjádření ke stavbě Alej – Za jezerem, vegetační úpravy od společnosti E.ON ČR.

Na základě požadavků AOPK ČR obec požádala o prodloužení termínu závěrečného vyhodnocení do 31. 1. 2016 a byl projekční kancelář zpracován změnový projekt, který podle zadání AOPK ČR řešil požadavky na přesazení stromů do jiné určené lokality. Akce byla pracovníky OÚ podle změnového projektu provedena a v termínu bude podána žádost o závěrečné vyhodnocení.

10. Chodníky v obci (6/2010)

Celkové náklady 10 577 749,00 Kč

Termín ukončení stavby: listopad 2010

Rozpracováno – nedokončeno, termín závěrečného vyhodnocení prodloužen do 30. 6. 2015.

Nejsou vyřešeny majetkoprávní vztahy – pozemky pod chodníky.

Z důvodů nevyřešených majetkoprávních vztahů bylo požádáno o prodloužení termínu závěrečného vyhodnocení do 31. 12. 2015. V září byla podepsána smlouva s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovitým věcem na poslední dva pozemky. Dne 9. 11. 2015 byl požádán MěÚ Hustopeče, odbor dopravy o provedení závěrečné kontrolní prohlídky a vydání souhlasu a povolení k užívání stavby. Doufám, že se podaří po pěti letech dohledat všechny dokumenty a doložit skutečné výměry provedené stavby (chodníků) tak, aby souhlasily s výměry uvedenými ve smlouvě i s vydaným rozhodnutím k provedení stavby MěÚ Hustopeče a s výkazem skutečných výměr zpracovaných po dokončení stavby. Všechny tyto údaje jsou potřebné k sepsání žádosti o závěrečné vyhodnocení (bohužel byly zjištěny velké rozdíly). Jen pokud se nám nějakým způsobem podaří odstranit závažné nedostatky, může být podána žádost o závěrečné vyhodnocení na SFDI.

11. Projekt cyklostezka Rasovna I etapa (3/2012)

Celkové náklady 3 470 550,00 Kč

Termín ukončení akce do 31. 7. 2012

Rozpracováno – nedokončeno, termín závěrečného vyhodnocení prodloužen do 31. 8. 2015.

Nejsou vyřešeny majetkoprávní vztahy – pozemky pod cyklostezkou.

Vyjádření poskytovatele dotace k žádosti o prodloužení: SFDI s ohledem na skutečnost, že jste od roku 2012, kdy proběhlo kolaudační řízení, nedoložili ani jeden doklad k závěrečnému vyhodnocení akce, resp. doklad o vlastnickém vypořádání ani jednoho pozemku dotčeného stavbou, upozorňuji, že pokud neobdržíme ZVA se všemi požadovanými podklady do výše uvedeného termínu, bude toto ze strany SFDI hodnoceno jako porušení uvedené smlouvy č. 604/2011

a bude předán podnět příslušnému finančnímu úřadu k dalšímu šetření.

To, co nestihlo bývalé vedení obce od kolaudace v roce 2012 do listopadu 2014, je teď nutné splnit v termínu do 31. 8. 2015.

*I přes hrozbu finanční kontroly se nám na základě osobního jednání na SFDI podařilo prodloužit termín pro podání závěrečného vyhodnocení do 31. 12. 2015. Bohužel i přes veškerou snahu se nám do dnešního dne nedaří se všemi vlastníky pozemků dohodnout. **Z celkového počtu 23 majitelů pozemků nám zůstávají už jen čtyři majitelé, kteří se nám doposud nevyjádřili. Chybí nám dohoda s majiteli, kteří žijí trvale v Singapuru, další je pozemek v exekuci a jsou i dva místní majitelé pozemků, kteří se nemohou rozhodnout, zda část svého pozemku pronajmout – věcné břemeno, nebo prodat, a za jakou cenu.** V listopadu byl požádán právník k přípravě smluv s vlastníky, kteří s některou variantou (věcné břemeno nebo prodej) souhlasí.*

V průběhu prosince budeme muset opět požádat SFDI o prodloužení předložení žádosti o závěrečné vyhodnocení a doložit v jakém stadiu je vlastnické vypořádání s majiteli pozemků dotčených stavbou, a věřit, že stávající stav a přeložené důvody budou dostatečné k opětovnému a doufám, že již poslednímu prodloužení.

12. Projekt cyklostezka Bořetice II etapa – kolem fotbalového hřiště (10/2012)

Celkové náklady 2 956 919,00 Kč

Termín ukončení stavby do 11. 12. 2012

Rozpracováno – nedokončeno, termín závěrečného vyhodnocení prodloužen do 30. 6. 2015.

Nejsou vyřešeny majetkoprávní vztahy – pozemky pod cyklostezkou.

Termín pro závěrečné vyhodnocení prodloužen do 31. 12. 2015.

Majetkoprávní vztahy – pozemky pod cyklostezkou jsou s majiteli vyřešeny (věcné břemeno). V červnu proběhlo jednání a kontrola stavu na místě samém – MěÚ Hustopeče, odbor dopravy – státní dozor dopravní značení, dopravní závady, Policie ČR – Břeclav a SÚS JmK p. o. k., oblast Břeclav. Výsledek kontroly: bude dokončena společná krajnice mezi silnicí a cyklostezkou, v zatáčce u tenisového hřiště – vytrasovat zatáčku flexibilními sloupky, které vykazují větší pevnost při střetu s vozidlem a odstranit reklamy z rohu oplocení, vyřešit odvodnění úseku od tenisových kurtů směrem k železničnímu přejezdu, v celé délce cyklostezky osadit směrové sloupky a tyto připomínky zapracovat do změny stavby před dokončením, která bude předložena speciálnímu stavebnímu úřadu MěÚ Hustopeče, odbor dopravy. Byl požádán projektant k vypracování změnového projektu, který byl předán v září, a po jeho schválení pracovníci obecního úřadu začali s jeho realizací. Bylo vyřešeno odvodnění, osazeny směrové sloupky po celé délce cyklostezky, odstraněny reklamy v zatáčce na tenisových kurtech a zůstává nám ještě dokončit vytrasování flexibilními sloupky zatáčku. Sloupky jsou objednané a po dodání budou osazeny. Po dokončení vytrasování a osazení zatáčky bude požádán MěÚ Hustopeče, odbor dopravy o vydání souhlasu s užíváním cyklostezky a SFDI o závěrečné vyhodnocení. V případě, že toto nestihneme do konce roku, bude požádáno o prodloužení předložení žádosti.

13. Bezbariérový chodník kolem kulturního domu (10/2012)

Celkové náklady 642 283,30 Kč

Termín ukončení stavby do 14. 12. 2012

Termín předložení závěrečného vyhodnocení prodloužen do 30. 6. 2015.

Na základě výsledků provedené kontroly MěÚ Hustopeče, odbor dopravy bylo požádáno o vydání souhlasného stanoviska s užívá-

ním stavby, které bylo dne 6. 5. 2015 vydáno. Dne 19. 5. 2015 byla odeslaná žádost na závěrečné vyhodnocení akce na SFDI.

Výstavba RD, lokalita Panské

- prodej pozemku o výměře 25 980 m²: kupní smlouva podepsaná 16. 5. 2013
- prodej pozemku o výměře 61 446 m²: kupní smlouva podepsaná 18. 4. 2014
- celkem prodáno: **87 426 m²**

Zveřejnění záměru o prodeji 25 980 m²: 4. 10. 2012

Pouze jeden zájemce, firma EVT Stavby s.r.o., Svitavy

Zveřejnění záměru o prodeji 61 446 m²: 18. 3. 2014

Pouze jeden zájemce, firma EVT Stavby s.r.o., Svitavy

Pozemky prodány jedinému zájemci, společnosti EVT Stavby s.r.o., Svitavy.

Navržená plocha je určena pro zástavbu k výstavbě rodinných domů v počtu 70–87. Zástavbou rodinných domků se zvětší počet obyvatel cca o 392. Předpokládané plnohodnotné zaplnění je časově určeno minimálně na 50 let. Pozemky jsou o velikosti 380 m² až do 763 m². Součástí navržené zástavby je dopravní plocha s obousměrnými i jednosměrnými komunikacemi, včetně parkoviště.

Předpokládané zahájení stavby inženýrských sítí: podzim 2015.

EVT Stavby s.r.o., Svitavy: požádáno o vydání stavebního povolení na komunikace a inženýrské sítě v lokalitě „Panské“.

Kanalizace a čistička odpadních vod

Dne 7. 5. 2012 vydal Městský úřad Velké Pavlovice, Stavební úřad Územní rozhodnutí:

- Vydává rozhodnutí o umístění stavby Kanalizace a ČOV v obci Bořetice. Toto rozhodnutí má podle § 93 odst. 1 stavebního zákona platnost dva roky (pokud Obec nebo žadatel nepožádá o prodloužení nebo o vydání stavebního povolení)
- Do června 2014 obec Bořetice tuto podmínku nesplnila, nepožádala o prodloužení ani o vydání stavebního povolení na stavbu kanalizace a ČOV Bořetice a Územní rozhodnutí tímto propadlo.

Vydání nového Územního rozhodnutí nás bude stát nemalé finanční prostředky (74 000,00 Kč), ale i časově bude velmi náročné vzhledem k tomu, že musíme opět požádat občany, kteří budou mít stavbou kanalizace a ČOV dotčené pozemky, o jejich souhlas.

Pokračují jednání s vlastníky dotčených pozemků. K 1. 12. 2015 máme z celkového počtu 52 nových smluv nepodepsaných 10. Na začátku roku 2016 se předpokládá, že bude podána žádost o vydání územního rozhodnutí.

František Petrásek, starosta

Modré Hory pomáhají Sabince...

Svazek obcí Modré hory sdružuje pět vinařských lokalit – Velké Pavlovice, Bořetice, Urbici, Kobylí a Němčičky.

A právě v Němčičkách, v srdci Modrých Hor, bydlí Martin a Petra Grófovi s desetiletou Viktorou a šestiletou Sabinkou. Starostové se seznámili s jejím příběhem a rozhodli se iniciovat akci „Modré Hory pomáhají Sabince“.

Sabinka se narodila 24. 12. 2009 jako nejkrásnější dárek pod stromeček. Zhruba po půl roce si maminka u Sabinky začala všimnout zvláštního koulení oček, a tak se rozjela série vyšetření. Poté byla Sabince diagnostikována dětská mozková obrna, porucha psychomotorického vývoje, epilepsie a hypotonie.

V současné době je Sabince skoro šest let. Její vývoj ale pokračuje jen velmi pomalu. Opoždění je o více než polovinu věku. Sama nenají, neobleče, nerozvíjí se u ní řeč. Sama nechodí – přemísťuje se po čtyřech, v chodítku nebo s oporou za obě ruce. Maminka Petra je se Sabinkou doma, do zaměstnání chodí pouze táta Martin. A úžasná starší sestra Viktorka pomáhá, jak může.

Pro zlepšení Sabinčina zdravotního stavu je nutná péče neurologická, logopedická a zejména rehabilitace. Petra rehabilituje se Sabinkou dvakrát denně doma, jednou za rok jezdí do Dětské léčebny pohybových poruch v Boskovicích. Pobyt v soukromém sanatoriu s intenzivní péčí a novým způsobem rehabilitace (v operném skafandru) by pomohl rozvinout funkčnost pohybového systému, povede k stabilizaci fyzické kondice, posílí psychický stav a opožděný vývoj. Dále pomocí intenzivní logopedické péče bude rozvíjena řeč. Současná finanční situace nedovoluje částku cca 80 tisíc na pobyt v sanatoriu v Klímkovicích zaplatit a pojišťovna na tyto účinné pobyty ani nepřispívá.

Starostové všech pěti obcí tímto vyzývají podnikatele i soukromé osoby v modrohorských obcích, aby se i oni do projektu zapojili ať již přímou finanční podporou nebo třeba nákupem vína Sabinka pro své partnery a pracovníky. Sám svazek obcí věnuje část z utrženého vstupného na akcích jím pořádaných, přidávají se i místní spolky, které připravují plesy, zábavy či podobné akce.

Jako první z modrohorských firem se zapojilo bořetické Vinařství Ludwig, což není velká firma, která by mohla významnou částkou přispívat na velké charitativní projekty. Tak vzniklo nejprve červené, později i bílé víno Sabinka, kdy z každé prodané láhve přispěje 10 Kč na Sabinčin účet. Jedná se o suchý pozdní sběr, cuvée výrazné Frankovky, lehce zakulacené odrůdou Zweigeltrebe 2013 v červené podobě a bílé víno Ryzlink rýnský pozdní sběr 2013. Víno zdarma

zalistovaly řetězce Ahold, Billa a Brněnka. Ke konci října to bude již něco přes 10 000 Kč.

Bořetický Lomax přispěl přímo částkou 10 000 Kč, ale akce jde i mimo modrohorský region. Pražská logistická společnost PD logistik podpořila Sabinku 15 000 Kč, o víno projevila zájem Deutsche Bank.

Evropský řád rytířů vína přispěl částkou 15 000 Kč a vyzval všechny své členské organizace po Evropě, aby se rovněž zapojily.

UniCredit Bank zřídila Sabince účet zcela osvobozený od poplatků, jeho číslo je: 2112237343/2700.

Všem dárcům patří velký dík za to, že učiní jedno dítě šťastnějším.

Poděkování patří také všem novinářům, kteří se tento příběh rozhodli poslat svou cestou dál.

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Něco málo o naší knihovně.

Knihovna byla otevřena přes celé letní prázdniny.

Od listopadu je změna výpůjční doby knihovny ve středu od 15:00 do 18:00 a pátek od 16:00 do 18:00, zbylé dny jsou beze změny – tedy v pondělí a úterý od 9:00 do 11:30 hod.

Máme také mnoho nových knih, přijďte si vybrat něco hezkého na čtení. Jsou to například tyto tituly:

Láska s.r.o. Prima kluk, Prima pusa, prima rande, Horoland – Procitnutí, Krkavčí láska, Dracula – světlo a stín, Lvi Lucemburští, Letopisy Narnie, Upíří ságy, pohádky pro děti a v neposlední řadě časopisy.

V listopadu jsme opět přivezli řadu pěkných knih z Výměnného fondu Břeclav, které si můžete přijít vypůjčit.

Jako každý rok jsme se přihlásili do Noci s Andersenem, která se bude konat 1. dubna 2016.

Připomínám také naše webové stránky www.knihovnaboretice.webk.cz, kde se dozvíte o knihovně a probíhajících akcích více.

Dále nabízíme k prodeji folklorní vystřihovánky.

Děti si mohou přijít do knihovny zahrát různé deskové hry, něco pěkného si přečíst a namalovat.

Těším se na všechny současné a budoucí čtenáře v novém roce. Přeji všem krásné a pohodové vánoční svátky a šťastný nový rok 2016.

Vaše knihovnice Lenka Grůzová

Podvečer Štědrého dne

Přede dveřmi sklepa šlehačková závěj,
rampůchem se protáhl teplý vzduch,

někde v dálce se narodil malinkatý Bůh,
ty, hříbátko něhy, rozevlátou hřívou závěj.

Vrány krouží nad nepooraným polem kukuřice,
pahýly k nebi, však slunce vydechují tvoje plíce.

Slunce odráží se v tvé tváři, trochu bledé,
jdeme dát pár chlebových kůrek zvěři,

i ten, kdo to malé batolátko neviděl, uvěří,
že narodila se láska s duhovým krasohledem.

Čtyři vánoční postřehy

Pocukrované
vánoční stromky
sněhem.

Čínské znaky
stop hopkajících
zajíců.

Dárek oblohy
obvázaný nachovou
mašlí soumraku.

Tvé zářící oči
rozbalující stuhy
mých paží.

O dorostu a mládeži – budoucnosti naší obce, fejeton

Nevím, čím to je, ale naše rybářská bouda za Jedličkovým, lavičky a stoly pod přilehlým přístřeškem, lavičky na hrázi, informační vývěsky, udírna, odpadkové koše, dřevěný záchodek v paláší a další zařízení rybníka číslo 1, má pro některé jedince nebo skupinku mládeže jakousi magickou moc.

Nutí je totiž k neustálému stěhování zařízení s nímž zřejmě nejsou nikdy spokojeni, protože je ve finále vždy rozmlátí, v lepším případě jen rozhází po okolí a u těch lehčích vyzkoušejí v rybníku nebo v Trkmance, zda dovedou plavat, bohužel u těch, co neumí, se to zjistí až při nízkém stavu vody, nebo v momentě, kdy rybář v očekávání „životního úlovku“ vytáhne pytel s odpadky nebo hned celý odpadkový koš. Tomu, že stromky v okolí rybníka a jejich podpůrné konstrukce mají vysokou úmrtnost, se nedivím, holt jsme členové národa hrdého na svou historii a přeci již v době lovců mamutů kmenoví výrostci mezi sebou soupeřili, kdo vytrhne ze země větší a silnější stromek, nejlépe i s kořeny, a bohužel náš dorost soutěží na můj vkus dost často.

Mimochodem, když už jsem vzpomněl tu historii pradávnu, neměl bych zapomínat ani na tu současnou, na tradice a jejich vliv na naši aktivní, činorodou, pracovitou a energií překypující mládež.

Když se letos stavěla mája, tak ta kolektivní energie stavění něko tak silně namotivovala, že se nemohl dočkat až se mája pokácí a rozmašiuje na polínka. Bourání symbolu hodů bylo v den jeho stavění v nedohlednu, tak se ještě v noci vydal tam, kam ho táhl onen záhadný magnetismus a kolem boudy za Jedličkovým rybářům zlikvidoval a porozhazoval vše, co mu přišlo pod ruku.

Zřejmě tam bylo málo věcí ke zkrocení nahromaděné energie, protože cestou domů „popřesazoval“ obci pár stromků a protože byl zrovna suchý rok, tak kolký z podpůrných konstrukcí „namočil“ do Trkmanky, aby nepřeschly.

Holt aktivita, elán a pracovitost nadějí budoucnosti naší obce je známá i v širokém okolí a akce „Jánošík“, kdy bohatým vinařům sklízeli a chudým prodávali přesáhla dokonce hranice regionu a na serveru www.novinky.cz se v rubrice krimi vedla čirá diskuze nejen o budoucnosti naší mládeže, ale i o Bořeticích.

Jenže jak to bude pokračovat, kam až ta nadměrná aktivita, elán a pracovitost dosáhne, kde to skončí, a hlavně jak se zachovat – co s tím???? Na výchovu je dnes pozdě, tu prošvihli rodiče, a škola je dnes bezmocná, vždyť učitelé mají menší autoritu než prodavač kuřiva nebo hospodský.

Ale co jim tak dát nějaké vzory, k nimž se upnou, a aktivity s energií přesměrují směrem k dosažení met, jakých dosáhly vzory, které jim předložíme. Vzory, to se řekne lehce, kde je vzít a koho „jim předhodit“?

Někoho ze spoluobčanů nebo sousedů – asi ne, těmi je učí doma pohrdat už od malička. Známé politiky – taky ne, ti nám jen lžou, vsázejí se o miliony, kdo víc nakradl a kdo už za to byl a kdo nebyl vyšetřován. Prezident – to už je přeci autorita! Teda, měl by být, až na ten slovník při kterém se červená i strýc Šimeček, takže taky asi ne.

A ve chvíli, kdy mi docházejí kandidáti na životní vzory, se mi vybavuje jedna ze vzpomínek na dobu, kdy jsme si jako začínající bigbítáči mohli v hospodě, když bylo místo, přisednout ke stolu, kam směli jen tehdejší břeclavské muzikantské elity. A tak jsme se u jednoho stolu – kde si všichni tykali, po letech potkávali i se svým učitelem

Převrácený stůl a rozbité ohrazení

Vítěz rybářských závodů z roku 2015, pan Miroslav Hajdin z Miroslavi s kaprem o délce 72 cm

chemie a tělocviku ze základky, známého svou oblíbenou průpovíd-
kou: „nad tebou bych ještě hůl nelámala, ale o tebe aj třikrát za den“.

Samozřejmě pívko, veselá nálada a naše mladická neomalenost a ne-
rozvážnost vedly k tomu, že občas z naší strany padl nějaký ten vtípek
i na našeho bývalého kantora. V ten moment to kolem stolu umlkalo
a pohledy se stáčely k tomu, kdo byl ještě nedávno spoluzodpovědný za
naši výchovu. Ten se vždy trochu teatrálně napil, utřel si pusku a pronesl
větu na niž všichni čekali, větu, která je dnes aktuálnější než kdy jindy:

„to mám za to, že jsem vám byl otcem, matkou a držel se toho co
mě učili na školách, kdybych se tenkrát vykašlal na Komenského,
Makarenka a podobných volů, tak sem z vás mohl nadělat slušné
lidi – já bych se vám věnoval s takovou energií, že by jste měli od
rána do večera huby červené od liskanců – protože to je jediná
metoda, co na vás, vy pazgřivci nevychovaní, platí“.

Karel Zálešák, předseda RS

Naše schola se pustila do nahrávání CD „Nauč mě žít“

Po dlouhých měsících zkoušek jsme se s očekáváním pustili do nahrávání již třetího
CD scholy Deo Gratias, na kterém speciálně hostují naši kamarádi, muzikanti z kapely
Hoří z Deblína.

Hoří nadřilovalo většinu hudebního doprovodu a naše schola zkouše-
la a zkoušela zpěvy a skrovnější hudební doprovod našich muzikantů.
Při prvním nahrávání celý soubor s nervozitou přešlapoval na svých
značkách, než zvukař zavelel: „Jedeme“. V tu chvíli nás bojácnost
zcela opustila a snažili jsme se ukázat, co v nás dřímá.

Nakonec se všechna píle úspěšně zúročila, a když jsme obdrželi od
našeho pana zvukaře Tondy Damborského i klip k písni Krok do Vánoc,
který jsme si na faře společně pustili, většina z nás byla dojatá. Už se
všichni těšíme, až se CD dopravuje a budeme ho moci předvést těm,
kteří již po novém dílku volali delší dobu a upřímně se na něj těší.

*Přejeme všem čtenářům radost v srdci a požehnané prožití vánoč-
ních svátků a celého příštího roku.*

*Také děkujeme Zastupitelstvu obce Bořetice za sponzorský dar
na nahrávání CD.*

Za scholu DG Bc. Lenka Kuchyňková

chrámová schola z Bořetic
DEO GRATIAS
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA VÁNOČNÍ KONCERT

KROK
DO VÁNOC

neděle 20. prosince
16:00 kostel sv. Anny
v Bořeticích

HOST: NAŠE NADĚJE

Jízdní kola – velká nabídka jízdních kol

koloběžek a odrážedel, elektrokola na objednávku, náhradní díly, doplňky a sluneční brýle.

Na funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX sleva až 35 %

Prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000 Kč.

Záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola i elektrokola, provádíme opravy kotoučových i hyd-
raulických brzd

Otevřeno: po–pá 8.00–12.00; 13.00–17.00; sobota – mimo sezónu: 1. 11. až 28. 2. zavřeno

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519 428 507, www.zaf.cz, velo@zaf.cz

Jak to bylo a je s bořetickou kopanou

V minulém čísle Bořetických listů jste se dočetli, že ke dni uzávěrky není pro nadcházející sezonu 2015/2016 v okresních soutěžích registrováno žádné fotbalové družstvo TJ Sokol Bořetice. Nakonec se však pár jedinců rozhodlo vstoupit do výboru TJ Sokol a pokusit se zachovat bořetický fotbal. A tak dne 28. 7. 2015 valná hromada zvolila výbor ve složení Luděk Gloza, Lubomír Dufek, Radek Filo, Martin Grégr a Richard Parolek. Dále byl ustanoven kontrolní výbor ve složení Tomáš Mikulica, Miroslav Náležinský a Jaroslav Kupka.

Nový výbor se do práce pustil s vědomím, že bývalé vedení nejprve přihlásilo mužstvo mužů do 1.A třídy Jihomoravského kraje a následně je odhlásilo z této soutěže. Jelikož přihlášku do okresního přeboru mužů podal bývalý výbor pozdě, zbyla pouze varianta hrát nejnižší soutěž tj. IV. třídu okresních soutěží. Přestože se nám tato skutečnost vůbec nelíbila, zájem o to, aby v Bořeticích fotbal byl, nakonec překonal naši lhostejnost. To jsme však ještě nevěděli, co nás čeká...

Jelikož v Bořeticích donedávna hrála většina hráčů cizích, bylo nutné přesvědčit některé domácí kluky, aby hráli za Bořetice. Museli jsme sehnat trenéry (nakonec se nám rozhodli s trénováním pomoci p. Milan Lukáč a p. Felix Schöner (bývalí hráči). Tímto jim děkuji. Dále bylo nutné zajistit někoho do pořadatelské služby, do občerstvení, zajistit, kdo bude dělat pomezí rozhodčího. Nejhorší však byla jiná věc. I když jsme tušili, že peníze za prodej Mlýnské jsou prohospodařené, neočekávali jsme, že minulá vedení neuhradila své závazky. Ať už to bylo neuhrazení právních služeb spojených s vrácením půjčky paní Šebestové a paní Kadlecové, pokuta JHMKFS za neodehrané utkání v jarní sezoně, faktura za účetnictví a za daňové přiznání 2014, zálohy na daň z příjmu + penále vůči FÚ, odhad nemovitosti Mlýnské a úhrada daně z převodu nemovitosti + penále za pozdní úhradu této daně. Do dnešního dne jsme uhradili závazky za bývalá vedení ve výši 150 500 Kč, které jsme museli sehnat, protože nám bylo posledním vedením předáno v hotovosti 10 000 Kč a stav na účtu byl v době předání cca 800 Kč. Kromě tohoto problému řešíme s bývalými vedeními ještě jeden problém. Nesedí nám skutečný stav pokladny s údaji dle daňového přiznání. V tuto chvíli to vypadá, že se nám snad všechny tyto problémy podaří ve spolupráci s bývalými vedeními vyřešit.

Co se činnosti týče: 29. 8. 2015 jsme uspořádali k výročí 60 let fotbalu ve spolupráci s obcí Dědinový turnaj Lužánky-Chalůpky-Dědina a dětský den. Následující týden jsme spolupřátelské utkání Stará garda Celtic vs. stará garda Slovan Liberec.

Mužstvo mužů skončilo v podzimní části IV. třídy skupiny C na 2. místě za mužstvem V. Pavlovice/Němčičky na které ztrácíme dva body. Bohužel se projevila špatná tréninková morálka, nesehranost a špatná fyzika. Přestože se za mužstvo mužů v podzimní části nastoupilo 20 hráčů (L. Vašek, R. Parolek, M. Dufek,

L. Gloza, R. Filo, L. Dufek, T. Mikulica, J. Pazderka, I. Štavík, D. Lang, L. Fridrich, K. Mazůrek, P. Bubeníček, O. Kocourek, Z. Jambor, R. Kojan, M. Štavík, M. Gajdošík, J. Újezdský a P. Litrbachý), je s hráči problém. Část hráčů chodí na zápasy jen občas, uráží se, když jsou vystřídání, další nechtějí trénovat. Pokud budeme chtít v jarní části postoupit bude nutné přesvědčit hráče k lepší morálce nebo se poohlédnout po hráčích jinde. Mimo hráče, co nastoupili v podzimní části máme ještě čtyři hráče na hostování – D. Petrásek (V. Pavlovice), M. Michna (V. Pavlovice), V. Bukovský (Dambořice), M. Petrásek (Vrbice). Další naši hráči v minulosti přestoupili jinam – K. Kadlec (Vrbice), L. Cichra (Vrbice), J. Otáhal (Nikolčice) a J. Jambor (nyní Nikolčice), další skončili M. Šauer, J. Šauer, V. Bystřický atd. Troufám si říct, že kdyby všichni tito hráči hráli za Bořetice, tak jsme dnes museli hrát i s odchovanci minimálně okresní přebor.

Mimo mužstvo mužů jsme začali dvakrát týdně trénovat družstvo mladší a starší přípravky. V současné době se účastní tréninků cca 12 dětí a příští rok bychom se chtěli přihlásit do okresní soutěže. Dokonce je zde varianta spojení družstva dětí s jednou z okolních vesnic. Přípravku trénují L. Dufek, L. Gloza a M. Dufek. Od jarní sezony nám pomůže s tréninkem K. Mazůrek a M. Grégr. O minulém víkendu se L. Gloza, L. Dufek a M. Grégr zúčastnili kurzu trenérské licence C.

Pokud by měl někdo z dětí ve věku 5–8 let zájem trénovat s námi, budeme rádi.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat sponzorům, bez kterých by se dnes už také fotbal v Bořeticích nehrál. Patří mezi ně obec Bořetice, PROFISPED CZ s.r.o., Fepex s.r.o., Kravihorská republika, Lomax s.r.o., BE LOGISTIC s.r.o., NAOS CZECH REPUBLIC s.r.o., ElektroNáležinský s.r.o., Autodoprava Dušan Procházka, Vinařství Stanislav Novák, Keramika Krumvíř spol. s r.o., Spolia s.r.o., vinaři z Bořetic, Vinařství Pod Horou, vinařství Davida Cvingráfa, Redikom s.r.o., Po-hostinství u Linhů a Madekop s.r.o. Pokud jsem na někoho zapomněl, tak se omlouvám.

Věřím, že se nám do budoucna podaří vyřešit zbývající problémy, nastaví se spolupráce s obcí a časem budou lidi znovu chodit na dobrý fotbal. Pokud ne, tak by to byla škoda, protože v Bořeticích byli vždycky dobří fotbalisti!

Požár vinného sklepa z pohledu hasiče

Snad každý obyvatel naší obce a kvůli zájmu médií i mnoho dalších lidí zaslechli něco málo o tragickém požáru vinného sklepa, při kterém bohužel v noci z 22. na 23. října 2015 vyhasnul lidský život.

Pro nás hasiče vše začalo vyhlášením poplachu Krajským operačním a informačním střediskem v Brně (zkráceně KOPIS), které nám nejdříve v 23:31 vyhlásilo poplach pomocí svolávacího SMS systému a po cca dvou minutách spustilo signál pro požár přes sirénu umístěnou na škole. Při tomto povelu se musí členové jednotky okamžitě a co nejrychleji dostavit do hasičské zbrojnice, kde se ustrojí do ochranných obleků, zásahových bot a přilby, vezme radiostanici a svítilnu a dle rozkazu velitele nastoupí do jednoho ze zásahových automobilů. Pokud je poplach vyhlášen v noci, kdy všichni spí, tak většinou nastávají vtipné situace, kdy se scházíme s otačenými obličejí a někdy jenom v pyžamech nebo trenkách, protože bychom se mohli zdržet a ztratit cenné minuty. Po výjezdu většinou nastává komplikace s určením místa události, protože popis z operačního střediska bývá málokdy přesný. Tentokrát jsme bohužel nic hledat nemuseli, protože plameny šlehající ze střechy sklepa byly vidět hned po výjezdu z areálu Panského dvora a zářily do tmy víc než penzion, který je hned vedle. Když jsme to viděli, všem bylo jasné, že tento zásah nebude jednoduchý ani krátký.

Po příjezd cesternové automobilové stříkačky (CAS) jsme jako jediní zvolili parkoviště pod jedním z penzionů, protože byl nejbližší k hořícímu sklepu. Bohužel hned při vystupování z auta si strojník zvrtnul kotník špatným došlápnutím na patník. Přesto jsme s jeho pomocí vytvořili dopravní vedení (hadice B), které bylo před sklepem zapojeno na rozdělovač a na něj útočný proud (hadice C a proudnice). Mezitím dorazili další jednotky, které byly vybaveny ochrannými dýchacími přístroji. Zatímco jsme my hasili střešní konstrukci a chladili střechy vedlejších sklepů, které už také začínaly hořet, dva hasiči s dýchacími přístroji provedli základní průzkum a hašení zevnitř budovy. Vzhledem k tomu, že střecha už byla zborcená, ale u vedlejšího sklepa se objevovaly u hřebenu plameny, začala se rozebírat část střechy a hašení i této konstrukce.

Během hasebních prací se ve spolupráci s Policií ČR snažil velitel zásahu telefonicky kontaktovat nebo získat informace o osobě, která

údajně v podkroví přespávala. Současně byla do podkrovní místnosti vyslána průzkumná skupina s termokamerou, která po chvíli pátrání ohlásila, že hledanou osobu nejspíš našla pod sutinami. Po chvíli ale potvrzení o nalezení osoby odvolala s tím, že jednalo nejspíš o žhavé sutiny zkrslující obraz termokamery. Telefonické pátrání stále nevydávalo příliš dobře, a proto se velitel zásahu rozhodl vyslat na průzkum podkroví jinou pátrací skupinu s jinou termokamerou, která uhořelou osobu našla. Lékař zdravotnické záchranné služby už bohužel nemohl nic dělat a tak pouze ošetřili několik drobných zranění zasahujících hasičů a majitele sousedního sklepa.

Tento zásah se protáhl do brzkých ranních hodin a proto si někteří naši členové po úklidu silnice a smotání hadic dali kávičko, a protože jsme se vrátili zpět na hasičku kolem 2:30, přemýšleli, čím vyplní čas, než budou vstávat do zaměstnání.

V každém případě se jednalo o zatím nejhorší mimořádnou událost, ke které naše jednotka vyjížděla, už jen proto, že nebyl poškozen jen majetek, ale vyhasnul jeden lidský život.

Tomáš Langer, velitel J-SDH Bořetice

Co je potřeba k životu (P.F. 2016)

Pevné šněrovací boty,
modrou střechu oblohy
nad hlavou i v ní.
Ocelové zdraví
a pár přátel do sloty,
nenechat se střílet závistí

ze zálohy,
mít svůj ráj kapesní,
když Ona s tebou
popijí víno a sní...

Oldřich Dambroský

Tenisový klub Bořetice 2012 - činnost klubu ve 2. pololetí 2015

Od vydání posledních Bořetických listů se v tenisovém dění stala řada událostí. Vyvrcholením letošních turnajů se stal družební turnaj ve sportovním areálu v Bořeticích, jehož se zúčastnili členové našeho klubu a členové tenisového klubu ze Šternberka.

Hrálo se ve dvou skupinách po pěti dvojicích. Ze skupin postupovaly první dvě dvojice do semifinále. Za úmorného vedra podávali účastníci výborné výkony, na hranici vlastních možností. Zvítězit mohla kterákoli dvojice, neboť se pořadatelé snažili o sestavení vyrovnaných dvojic. Jednotlivá utkání byla napínavá až do konce, především druhé semifinále přineslo dramatický tenis a tak trochu i překvapivého vítěze, který postoupil do finále. Tam už ale dvojici chyběly síly, a tak vítězství slavila dvojice Dana Hanzlová a Milan Herůfek. Další družební turnaj se uskuteční na konci ledna příštího roku ve Šternberku.

V letních měsících se nám podařilo získat dotaci z obecního rozpočtu na profesionálního trenéra pro mládež. Týdenní tenisový kurs v polovině srpna s profesionálním trenérem využilo dvanáct dětí,

kterým se tenis zalíbil. I z tohoto důvodu jednou za měsíc máme zajištěnou halu ve Velkých Pavlovicích a mládež s trenérem nezhálí a piluje jednotlivé úderý.

Ani v ostatních aktivitách jsme nezháleli. Podařilo se nám v zastupitelstvu prosadit výstavbu zastřešení pro posezení vedle starých šaten. Přístřešek nebude sloužit pouze pro tenisový klub, ale pro všechny společenské organizace v obci, příp. obyvatele obce pro pořádání různých rodinných a společenských akcí. Výstavba přístřešku po malém zdržení by měla být letos hotová. I nadále jsme se nezdali myšlenky na rozšíření víceúčelového hřiště a tréninkové stěny. Dotace zatím nevyšla, ale budeme se i nadále pokoušet o získání finančních prostředků.

Družební turnaj, léto 2015

Semifinále:

Hanzlová Dana, Herůfek Milan 6
Mašílková Marie, Pláteník Roman 2

Vyhnálek Jan, Zemánek Petr 6
Šembera Jiří, Odstrčilová Jiřina 5

O třetí místo:

Šembera Jiří, Odstrčilová Jiřina 6
Mašílková Marie, Pláteník Roman 3

Finále:

Hanzlová Dana, Herůfek Milan 6
Vyhnálek Jan, Zemánek Petr 3

- **projektová dokumentace ve všech stupních (od studie až po prováděcí dokumentaci)**
- **projednání na st. úřadě, zajištění územního rozhodnutí, stavebního povolení atd.**

rodinné domy, bytové domy, stavby pro školství, služby a obchod atd.

www.komosny.cz

mobil : 732 139 057, 603 361 752

Návrh zásad pro stavební činnost v lokalitě vinných sklepů

V současné době se dokončuje zpracování a schvalování poslední změny ÚP (územního plánu obce). Tento návrh regulativů posílala KHR (kravihorská republika) již ke každé změně ÚP. ZO, rada ani stavební komise při přípravě ÚP na tyto požadavky nereagovala a schvalovala některé projekty, jako byl obytný dům mezi sklepy Horního frejdu (projektant p. Herůfek) a přes protesty Kravihorců i další obytný dům v nové lokalitě Pod kopcem.

Takovéto jednání by stavební komise V. Pavlovic v lokalitě „Opilé sklepy“, Kobylí v „Suchořádkské zmlé“, Boleradice v bývalé cihelně či na Vrbici nedovolila. Komunistické školství v oboru stavebnictví stále ještě přetrvává a brizolit a jeho moderní aplikace je ta „špica“ (viz školy, „stará škola je druhou nejstarší památkou v obci obdařenou brizolitem). V nové sklepní lokalitě Pod kopcem se nám naskýtal jedinečná možnost (dnes a ještě dlouho jediná v historii vinařství v Bořetich), jak tam vybudovat architektonicky zajímavou třeba i moderní sklepní uličku.

Tento návrh regulativů byl vypracován Kravihorskou republikou pro zařazení do změn ÚP obce proti nešvarům při neřízené výstavbě a provádění rekonstrukcí v této lokalitě již v roce 2008. Tím mohly být dány stavebnímu úřadu nástroje pro řízení výstavby a rekonstrukcí. Bez těchto regulativů musí povolit stavebníkovi mezi sklepy třeba i ten pověstný hrad s cimbuřím. Navrhujeme zpracovat do ÚP tyto zásady, nebo když to nepůjde, alespoň je schválit jako samostatné a závazné:

- Lokalitu sklepní zástavby vinných sklepů rozdělit na:
  - Zahraničí – zde budou povolovány stavby s čelem podle vzoru Vrbice.
  - Horní frejd – zde budou platit všeobecné zásady dle tohoto návrhu.
  - Dolní frejd – zde budou platit zásady podle bodu b) se zákazem střešních oken a arkýřů ve střeše směrem k obci.
  - Dolní frejd od Vinčkova náměstí po sklep zemř. pana Švásty **CHRÁNIT** pod zvláštním režimem. Je to původní architektura 30. a 40. let minulého století. Zvláštní režim bude dopracován.
  - Hliníky – zde budou platit všeobecné zásady.
  - Pod kopcem – vyhlásit architektonickou soutěž a zachránit, co se ještě dá.
- Hmota staveb – budou povolovány stavby jen s takovou šířkou a výškou odpovídající okolní zástavbě a ve stavební čáře.
- Výška budov bude maximálně 1 (2) nadzemní podlaží.
- Uliční čára – bude nutno dodržet vždy stavební čáru, která je dána okolní zástavbou.
- Řazení objektů – je nutno respektovat okolní řazení objektů převážně s hřebenem podél ulice. Jen výjimečně štítem do ulice v případě, že tak jsou situovány sousední objekty.
- Tvar střechy – dodržet sedlový nebo valbový.
- Fasády budov – povolena je pouze klasická měkká omítka s plastickými nebo zvýrazněnými šambránami kolem dveří a oken. Břizolitová nebo podobná omítka a keramické obklady nejsou povoleny.

- Okna a dveře – v chráněné zástavbě dolního frejdu jen dřevěná nebo železná tam, kde jsou již použita. Okna s drobnějším členěním.
- Barvy objektů – není vhodné příliš hýřit sytými barvami. Vhodné jsou barvy bílá, písková, modrá, zelená, béžová a žlutá. Všechny v jemných odstínech. Obrovnávka v barvě stejné, ale tmavší. Podhledy pod střechou vždy bílé. Vyvarovat se syté červené, žluté a modré.
- Předzahrádky se nepovolují. V případě, že to prostor dovolí, přes ulici vybudovat dřevěná posezení.
- Profil ulice – není dovoleno zmenšovat šířku ulice pevnými stavbami až na obrubníky. Povoleny jsou jen přístřešky pro posezení. Pevné stavby musí končit nejméně 120 cm od obrubníků pro případné kladení inženýrských sítí. Pokud to jen půjde, vytvořit prostor pro parkování jednoho vozidla majitele sklepa.
- Krytina – je povolena pouze pálená ve směru k obci.
- Vstup do dalších podlaží – jen z vnitřních prostor nebo z uličky, je-li.
- Stabilita sklepů – sklep musí být vždy zaklenut po celé délce včetně boxů.
- Dešťová voda – musí být spolehlivě odváděna od sklepů na vozovku před sklepem, než bude vybudována kanalizace. Odpadní vody ze sociálních zařízení musí být svedeny do nepropustných jímek. Studny na dešťovou vodu nejsou povoleny.
- Televizní antény – nesmí být instalovány na střechy a fasády ze strany obce.
- Tento návrh Kravihorců musí být konzultován s odborníky, zastupitelstvem obce a občany. Poté musí být schválen ZO jako závazný dokument.

Páté předání ZO a radě 1. 12. 2015.

Václav Petrásek

Výzva občanům: své připomínky prosím předávejte p. starostovi.

www.boretice.cz

kontakt na správce webu: webboretice@seznam.cz

Kalendář kulturních akcí pro rok 2016

9. ledna
Myslivecký ples
• pořádá Myslivecké sdružení Bořetice
10. ledna
Tradiční Tříkrálová sbírka
• pořádá Římskokatolická farnost Bořetice
16. ledna
I. ročník mistrovství Bořetic ve stolních hrách
23. ledna
Krojový ples
• pořádá bořetická krojovaná chasa
31. ledna
Dětský maškarní karneval
• od 14 hod v KD
6. února
Reprezentativní ples Svobodné spolkové republiky Kraví hora
• pořádá SSR Kraví hora
13. února
Hasičský ples
• pořádá SDH Bořetice
20. února
Společenský ples Modrých Hor (Velké Pavlovice)
• pořádá DSO Modré Hory
20. března
Hodnocení vín na Velikonoční výstavu
• pořádá SSR Kraví hora
27. března
Velikonoční výstava vína
• pořádá SSR Kraví hora
30. dubna
Pálení čarodějnic
• pořádají KK Bořetice, SDH Bořetice
14. května
Májové putování okolím Modrých Hor
• pořádá DSO Modré Hory
28. května
Den otevřených sklepů
• pořádá SSR Kraví hora
19. června
Školní akademie
• pořádá ZŠ a MŠ Bořetice
24. července
Pouť ke sv. Anně
• pořádá Římskokatolická farnost Bořetice
29. července
Stavění hodovní máje
• pořádá bořetická krojovaná chasa
30. července
Předhodovní zpívání
• pořádá KK Bořetice
31. července–2. srpna
Krojové hody
• pořádá bořetická krojovaná chasa
3. září
Bořetická hasičská soutěž
• pořádá SDH Bořetice
1. října
Drakiáda
8. října
16. ročník běhu za bořetickým burčákem a běhu Bořeticem
• pořádají Obec Bořetice, Běžecký klub Hodonín, SDH Bořetice a SSR Kraví hora
21. října
Lampiónový průvod
5. listopadu
Putování za mladým vínem
• pořádá SSR KH
27. listopadu
Setkání se seniory
• pořádá KK Bořetice
4. prosince
Sv. Mikuláš v kostele
• pořádá Římskokatolická farnost Bořetice
10. prosince
Vánoční jarmark
• pořádají KK Bořetice a SDH Bořetice
14. prosince
Česko zpívá koledy s regionálním deníkem
• pořádají SSR KH a KK Bořetice
18. prosince
Koncert „Krok do Vánoc“
• pořádá Římskokatolická farnost Bořetice
27. prosince
Žehnáni mladého vína
• pořádají SSR Kraví hora a KK Bořetice

Společenská kronika

Vítejte mezi námi

Srpen:
Miriam Prchalová
Září:
Ondřej Mareš
Listopad:
Sebastian Langer

Sňatek uzavřeli

Září:
Jan Michal – Martina Blešová

Z našeho středu navždy odešli

srpen: František Vojtěšek
září: Vlasta Fridrichová
Otta Kolla
Josef Šebesta
říjen: Ivana Kopečná, rozená Galová

Jubilanti 70 let

září
Ladislav Chrástek
říjen
Milena Pazderková
listopad
Zdenka Kynclová
Jubilanti 75 let:
září
Stanislav Pazderka
říjen
Jiřina Grégrová
listopad
Josef Bárta
prosinec
Jaroslav Novák

Jubilanti 80 let

září
Miroslav Kadlec
Ludmila Macháčová
Václav Pazderka
říjen
Františka Procházková
Marie Langerová
listopad
Anna Herzánová
Jubilanti 85 let:
listopad
Zdena Jakubcová
Stanislava Grůzová

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Pravidla otiskování příspěvků v Bořetických listech

Dne 1. listopadu 2013 vstoupil v platnost novelizovaný zákon č. 46/2000Sb. O právech a povinnostech při vydávání periodického tisku, změně tiskového zákona ve znění pozdějších předpisů. Nejdůležitějšími změnami, které tento zákon uvádí, jsou:

- ukládá vydavateli povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace o obci
- zavádí povinnost poskytovat prostor pro uveřejnění názorů členů zastupitelstva
- dává zastupitelům možnost domoci se vydání doplňující informace

Citace zákona:

„§ 4a) Sdělení v periodickém tisku územního samosprávného celku (ÚSC): Vydavatel periodického tisku ÚSC je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o ÚSC a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva, týkajícího se tohoto ÚSC.

§ 10) Odpověď:

1. Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby a nebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, má tato osoba právo požadovat po vydavateli uveřejnění odpovědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď zveřejnit.
2. Odpověď se musí omezit pouze na skutkové tvrzení, kterým se podle odstavce 1 uvádí na pravou míru nebo neúplné či jinak pravdu zkreslující se doplňuje nebo zpřesňuje. Odpověď musí být přiměřená rozsahu napadeného sdělení, a je-li napadána jeho čest, pak této části. Z odpovědi musí být patrné, kdo ji činí.
3. Osoba, na jejíž žádost byla vydavatelem uveřejněna odpověď podle tohoto zákona, nemůže požadovat uveřejnění další odpovědi na tuto odpověď.
4. Po smrti fyzické osoby přísluší právo podle odstavce 1 jejímu manželu a dětem, a není-li jich, jejím rodičům.
5. Ustanovení zvláštního právního předpisu o ochraně osobnosti a o ochraně jména a dobré pověsti právnické osoby zůstávají upraveny podle odstavců 1 až 4 nedotčena.“ Konec citace.

Výňatek z pravidel pro psaní příspěvků do zpravodaje Bořetické listy:

Otiskování příspěvků:

- Na otištění příspěvků není automatický nárok
- Redakce má právo příspěvek krátit, je-li nepřiměřeně dlouhý
- Není povinnost redakce otisknout příspěvek

Důvody mohou být následující:

- Článek je urážející, prokazatelně nepravdivý, obsahuje vulgarismy apod.
- Jedná-li se o reklamu
- Téma nesouvisí s obcí nebo není aktuální, bylo již zpracováno redaktorem, nebo se opakuje
- Anonymní příspěvek.
- Pro nedostatek místa v aktuálním vydání, příspěvek může být zařazen v příštím čísle.

Přestože redakce má právo příspěvek krátit, budeme tuto možnost využívat jen mimořádně a vždy s poznámkou „redakčně kráceno“. Proto prosíme ty, kteří tvoří dlouhé texty, o uvážlivost. Stejně tak i právo odmítnout článek budeme využívat jen zřídka, např. když se jedná o skrytou reklamu.

Redakční rada není oprávněna jakkoliv komentovat či upravovat příspěvky, i když s jejich zněním nesouhlasí. To bude u zveřejněného příspěvku jako poznámka redakce. Proto apelujeme na autory „názorových příspěvků“, aby zvážili slova a nenechávali se unést vášněmi. Aby se zdrželi jakýchkoliv osobních útoků na své názorové oponenty a svoje vlastní názory vyjadřovali korektně, aby se nenaplnili výše popsané důvody k odmítnutí příspěvku k otištění.

Co je také nutno při psaní příspěvku brát do úvahy:

- Zákon o ochraně osobních údajů. Veškeré informace musí být zjištěny legálně. Osobní údaje osob lze uvádět pouze tehdy, jsou-li o tom informovány a souhlasí.
- Autorský zákon. Je nutno uvádět zdroje informací.

Václav Petrásek

Poděkování za pomoc při sběru starého papíru

Táborníci z Kdousova tímto děkují všem, kteří nám po celý uplynulý rok 2015 přispívali starým papírem při našich sběrech. Získané finanční prostředky nám slouží na nákup věcných odměn pro děti, na ovoce a zeleninu i na cukrovinky za soutěže. V této akci chceme pokračovat i následující rok, nejbližší sběr proto bude hned v lednu 2016. Chtěli bychom vytvořit určitý systém a sběry dělat každý druhý měsíc. Pomohli bychom tak i obci ve sběru druhotných surovin.

Za organizátory Ing. Lenka Bukovská – vedoucí tábora.

Celní úřad pro Jihomoravský kraj

Brno, Koliště 17, PSČ 602 00, tel.: 519365248, 519365241, IČ: 71214011,
e-mail: podatelna530000@cs.mfer.cz, datová schránka: mhqznh6

Upozornění na povinnost zaregistrovat se jako plátce spotřební daně z vína a meziproductů

Celní úřad pro Jihomoravský kraj, se sídlem Koliště 17, 602 00 Brno, upozorňuje všechny výrobce vína, kteří vyrobí za kalendářní rok více než 2.000 litrů tichého vína, na povinnost zaregistrovat se jako plátce spotřební daně z vína a meziproductů.

Podle ustanovení § 93 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SpD“) jsou tichá vína, šumivá vína, fermentované nápoje a meziproducty (dále také jen „vybrané výrobky“) předmětem spotřební daně z vína a meziproductů.

Podle ustanovení § 8 zákona o SpD daňová povinnost vzniká výrobou vybraných výrobků na daňovém území Evropské unie nebo dovozem vybraných výrobků na daňové území Evropské unie.

Podle ustanovení § 3 písm. l) zákona o SpD se **uvedením do volného daňového oběhu** rozumí každá, i protiprávní výroba vybraných výrobků mimo režim podmíněného osvobození od daně

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o SpD **povinnost daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu** na daňovém území České republiky.

Plátcem spotřební daně z vína a meziproductů je podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o SpD **právnícká nebo fyzická osoba, která je výrobcem**, jíž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit v souvislosti s uvedením vybraných výrobků do volného daňového oběhu podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o SpD.

Podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o SpD je osoba uvedená v ustanovení § 4 odst. 1 zákona o SpD **povinna se zaregistrovat jako plátce spotřební daně z vína a meziproductů nejpozději do dne vzniku první povinnosti daň přiznat a zaplatit.**

Podle ustanovení § 92 odst. 1 **plátcem spotřební daně z vína a meziproductů není fyzická osoba**, která na daňovém území České republiky vyrábí výhradně tiché víno, za podmínky, že celkové množství vyrobeného tichého vína za kalendářní rok nepřesáhne **2.000 litrů**.

Příhlášky k registraci jsou k dispozici na pracovišti Celního úřadu pro Jihomoravský kraj, Břetislavova 2, 690 05 Břeclav nebo ke stažení na stránkách celní správy: www.celnisprava.cz.

Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zpřístupněnu **datovou schránku, je povinen podat přihlášku k registraci**, oznámení o změně registračních údajů, řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení **pouze datovou zprávou** ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.

Strípky ze základní školy

Školní rok 2015/2016 se již přehoupl za 1. čtvrtletí. Prvňáčci pod vedením třídní učitelky Mgr. Jany Šedivé již pěkně čtou, koncem listopadu dostali z rukou svých kamarádů a patronů z 5. třídy slavnostně Slabikář. Ale nebylo to jen tak, páťáci si pro malé čtenáře z 1. třídy připravili úkoly, které prvňáčci museli splnit. Žáci 2. třídy pracují s paní učitelkou Emilií Jedličkovou pilně jako včeličky. Společně se třetáky také úspěšně zvládli deset lekcí plaveckého výcviku v plavecké škole v Hustopečích. Každý pátek byli pěkně přichystaní na cestu autobusem i samotné plavání v bazénu, vždy je doprovázela Mgr. Hana Chadimová. Na závěr bylo žákům předáno za jejich plavecké zásluhy krásné „Mokré vysvědčení“. Třetáci společně s páťáky navštívili výukový program s názvem Cestujeme kolem světa v Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Potvrdili si své dosavadní znalosti a poznali nové zajímavosti o kontinentech světa. V rámci projektu Ovoce do škol máme za sebou výukový program s maskotem, který byl nejen zábavný, ale také naučný, a děti si za správné odpovědi odnesly spoustu zdravých dárečků ve formě ovoce či ovocných šťáv. Pátáci se čtvrtáky absolvovali dopravní výchovu na dopravním hřišti v Hustopečích a také přátelský turnaj ve florbalu v ZŠ Kobylí, kde se umístili na krásném třetím místě.

Naši čtvrtáci jsou šikulky, v pátek 27. 11. 2015 přivezli se svou třídní učitelkou Mgr. Marií Hamalovou dva putovní poháry z předvánočního turnaje v ZŠ Velké Pavlovice. Jeden vybojovali kluci v sálové kopané, druhý holky ve vybíjené.

Děti z MŠ i žáci ZŠ potěšili nejen naše starší občany tradičním vystoupením v kulturním domě při milém setkání se seniory. V pátek 4. prosince nás zase ve škole i školce potěšila návštěva Mikuláše se svojí družinou. Mikuláš všem nadělil krásné balíčky plné ovoce a dobrot. Děkujeme našemu zřizovateli za bohatou nadílku a Mikuláši, andělovi a čertíkům za návštěvu.

Ještě nás čeká tradiční vánoční těšení v mateřské škole, oblíbené vánoční besídky ve třídách a turnaj ve vybíjené o pohár ředitelky školy.

Podrobnější informace o dění ve škole i školce včetně pestré fotogalerie můžete sledovat na naší adrese www.skolaboretice.cz.

Jméнем zaměstnanců ZŠ a MŠ Bořetice přeji všem čtenářům BL krásné a veselé Vánoce, hodně štěstí, zdraví, pohody a optimismu v celém roce 2016.

Mgr. Ivana Macháčová, ředitelka školy

Mateřská škola

Vystoupením „Podzimničků“ pro babičky a dědečky v kulturním domě se děti rozloučily s podzimem. Sklidily řepu, uklidily spadané listy a ve školce si upekly jablíčka plná dobrot a vitamínů. S příchodem sv. Mikuláše do MŠ začíná právě vánoční a zimní těšení.

Bc. Radomíra Mainclová, vedoucí učitelka MŠ

Co tyto pojmy – Mikuláš, Ježíšek, Vánoce znamenají pro naše děti, se dozvíte v naší anketě.

Kdo je to Mikuláš?

Člověk za maskou, má zlato-červený oblek.

Je v nebi.

Chodí s andělem a čertem.

To jsem já (Mikulášek).

Proč chodí Mikuláš?

Protože musí.

Aby zjistil, jestli děti poslouchají, hodným dají „kokina“ nebo dárečky.

Na zlobivé děti.

Co jsou to Vánoce?

Přijde Ježíšek, musíme být v pokoji, nesmíme se dívat, pak si „přečteme“ dárečky, rozbálíme a můžeme si s nimi hrát.

Že nazdobíme vánoční stromeček.

Že dostaneme dárky.

Že děti můžou lyžovat a sáňkovat.

Že pečeme vánoční hvězdičky.

Co se jí na Vánoce?

Kokino, rybička, vánočka, perníčky, brambory, salát, majonéza.

Kdo je Ježíšek?

Jmenuje se Ježíš.

Je v pekle.

Je to ježek.

Je to malé miminko, lítá a je neviditelné.

Je v Betlémě.

Vypadá jako panenka v kožichu.

Je malý a nikdy nezestárne.

Má dlouhé bílé vousy.

Kam nosí dárky?

Do školky.

Domů pod stromeček.

Nosí je ve tmě, abychom ho neviděli.

Jak ví Ježíšek, co má přinést?

Řekne mu to dopis, který napíšeme s maminkou, bráchou.

Dívá se do velké knihy, jestli děti nezlobí, a pak je přinese (dárky).

Zpracovaly: děti a učitelky MŠ Bořetice

1. třída

2. třída

Vánoce na základní škole

Před první adventní nedělí provoněla celá škola jehličím. Žáci 4. a 2. třídy se pustili do vyrábění adventních věnců. Každý si vyrobil svůj vlastní originál adventního věnce. Nezůstali pozadu ani žáci 5. třídy a rychle si udělali krásný věnec pro svou třídu. Všichni pracovali s velkým nadšením a jejich výrobky byly opravdu zdařilé. V neděli si potom mohli spolu s rodiči zapálit první svíčku na vlastnoručně vyrobeném věnečku a začít se těšit na Ježíška.

Emilie Jedličková, třídní učitelka 2. třídy

Zasněžená malá jedlička
 nad ní svítí hvězdička,
 pod jedličkou rybníček,
 v něm žil malý kapříček.
 Oblčeme kořísek,
 do kapsy jeden oříšek,
 pro svíčka jablíčka,
 to je moje básnička.

Richard Ševčík

Sabina Veselá
 Veselé Vánoce
 jsou jednou v roce
 Všichni sedneme spolu k
 jednomu stolu.

Edvard Čustan

Nejraděj mám Vánoce,
 to jsme všichni spolu,
 kluci jdou na sáních,
 času máme hodně.

Helena Šestová
 Vánoce jsou krásné
 svátky,
 těšíme na pohádky

3. třída

Naše obyčejné vánoční obyčeje

Navečer kolem 18. hodiny jdeme před dům vyhlížet Ježíška. ☺ Po zazvonění zvonečku vcházíme do obývacího pokoje... tam jsou pod stromečkem dárky. ☺ Já obyčejně vidím Ježíška za komínem a ten Ježíšek vypadá jako třpytky a cinkání. ☺ Při hraní koled přicházíme celá rodina ke stromečku. ☺ Den před Štědrým dnem se večer hodně najíme, až se skoro přejíme, a jdeme spát. Druhý den jíme až večer, abychom viděli zlaté prasátko. ☺ Chodíme na hřbitov zapálit svíčku. ☺ Pouštíme ořechové lodičky. ☺ Tančíme na koledy – nejoblíbenější je „Byla cesta, byla ušlapaná“. ☺ Jezdíme na vánoční svátky k dědečkům a babičkám. ☺

Žáci 3. třídy

Anketa ve 3. třídě o oblíbenosti cukroví ☺
 Čím vyšší šipka, tím větší obliba onoho cukroví ☺

Tolciáš Novák 3. třída

Vánoce

Věnov je zima,
to je ale prima.

Jíme rohlíčky a perníčky,
ty jsou prostě dobrotky.

Dvomek je už rozsvícený,
námi všemi oblíbený.

ADVENTNÍ DŮV

DAVID HŮDEK
3. třída

Na adventním věnci jsou vždy 4
svíčky. Každou neděli rozsvítí se
svíčky. Na vánoce se těšíme všichni,
že jo? Vánoce jsou velká prima. A má šit
vestru jednu o 100.001 vlna šitíme se na
okno stroj!!!!!! Jupi!!!

Dan. Bostan
3. třída

Moji kamarádi ze školy.

Filip, Tobi, Edo, já - so jsou dobří
kamarádi. Tobi je bratří, so se
prostě patří.

Chodí do školy, píše úkolů. Bani je to
hodně, taky se nás v domě.

Cukrové

Teruška Kuchyníková 3. tř.

Máme rádi perníčky
i vanilkové rohlíčky.

Banánky jsou nejlepší,
každěho máš potěšit.

Na úlečky mediček,
máme mlásnej gaziček.

3. Třída

Klarična Babáčkovi

Naše třída hezká je,
radost nám tím kraluje.

Je nahoru v podkroší,
máme rádi cukroví.
Kedemás jsou dukáci,
v přezemí zas pavlači.

O VÁNOCÍCH

O vánocích máme perníčky
a lahky rohlíčky.

Vánoce to je velká prima,
to je venku ale zima.

Tešíme se na Vánoce,
jíme kapra a ovoce.

Máme rádi košíčky
a dostali jsme knižičky.

Uromek je už nardobený,
můžeme se pustit do rozbalení

Filip Novotný
3. třída

MIKULÁŠ
SAMUEL
LENGAL

Mikuláš je lepší jak sníh,
když se ukáže škola je smích.

3. TŘÍDA

Škola v zimě

Je zima,
hápi nás rýma.
Chodíme do školy,
píšeme úkoly.

Když napadne sníh,
se školy sni smích.
Jedíme a lyžujeme,
a přitom i sáňkujeme.

Bojesická zima,
ta je prostě prima.

Sára
Spingarová
3. třída

4. a 5. třída

Mikuláši, Mikuláši

Mikuláši, Mikuláši, podej mi tvou hůl,
použiji ji k tomu, abych byl cool.
Čerte, čerte, čertíku, hoď mi kousek uhlíku.
Milý, milý andílku, dej mi velkou nadílku.
Budu velmi rád, jsem tvůj velký kamarád..

Matěj Červenka, Daniel Bauer, Petr Slezák, žáci 4. a 5. třídy

Dopis Ježíškovi

Milý Ježíšku,
strašně moc se na Tebe a na Vánoce těším. Nemůžu se dočkat vánoční atmosféry. Abych nezapomněla, pod stromeček si přeji: hru Pravda, nebo lež, na vyrábění nějakou kreativní sadu a vlastní sadu na pečení. Dál můžeš naložit, co chceš. Zatím ahoj – o Vánocích!
Karolína Lejsková

Milý Ježíšku,
moc bych si přála pod stromeček: hry, sportovní čepici, boty do haly, obal na mobil, nové kozačky, novou televizi do pokojíčku a hry na XBOX 360. Ještě bych si moc přála, aby proběhly Vánoce v klidu, aby byli všichni šťastní a aby s námi na Vánoce byly sestry Deniska a Darinka. Těším se na dárky – ahoj.
Tereza Petrásková

Milý Ježíšku,
pod stromeček si přeju Monopoly, Sázky a dostihy, tablet, notebook, puzzle, knížku, propisku, skříň a stůl. Na shledanou, Ježíšku.
Martin Mazůrek

Milý Ježíšku,
moc se těším na Vánoce a strašně se také těším, až bude první velký sních. Mám Vánoce ráda, protože není škola, nemusím se učit, pečeme vánoční cukroví a společně s rodinou si užíváme krásné svátky. Těším se, až rozbalím první dárek a tam bude krásné překvapení. Vánoce jsou krásné svátky, za chvíli už rozbalím dárky. Je to prostě nádhera a také i paráda. Budeme mít perníčky a také i krásné hrníčky.
Ahoj
Nela Chrástková

Milý Ježíšku,
přál bych si tablet, peřinu se Simpsonovými a nějakou postavu z Minecraftu. Ahoj
Petr Slezák

Milý Ježíšku,
moc bych si přál helmu na florbal, sálkovky do tělocvičny, knížku, kolo, notebook pro celou rodinu, tašku do školy a nůžky. Veselé Vánoce
Daniel Cvingrál

Milý Ježíšku,
přeji si mobil a k němu průhledný kryt, klávesy na hraní, polštářek, ponožky a šminky. Ahoj
Neda Marčeva

Milý Ježíšku,
přála bych si dvoupatrovou postel, tablet, telefon, knížku, šejkr a zpívajícího pejska. Děkuji.
Eliška Macháčová

Milý Ježíšku,
přál bych si, abychom byli zdraví, veselí, byli spolu pohromadě a měli peníze. Pod stromečkem bych chtěl mobil Apple 6, pak je mi to jedno. Ahoj
Adam Hříba

Milý Ježíšku,
přál bych si Minecraft story mode, obal na tablet, GTA 5, Lego Minecraft a Lego Ninjago. Ahoj
Daniel Bauer

Milý Ježíšku,
protože jsem byl hodný, přál bych si pod stromečkem: Monopoly, GTA 4 a 5, kytaru, notebook a pouzdro. Přál bych si, aby celá škola byla šťastná a pěkně nazdobená, paní učitelky aby byly zdravé a měly delší prázdniny, aby Kája měla zdravou ruku, aby Petr a Danaček byli na paní učitelku hodní, aby Martin nebyl alergický na ořechy, aby nás paní učitelka Hamalová učila do deváté třídy. Také bych chtěl vrtulník a chtěl bych být prezidentem. Krásné Vánoce
Damián Veselý

Milý Ježíšku,
přál bych si Minecraft story mode, obal na tablet a milion pro mamku a celou rodinu. Ahoj
Sebastian Ondryáš

Milý Ježíšku,
myslím, že jsem byla hodná, a tak si přeji, abych dostala druhého křečka džungáského. Když ho dostanu, bude se jmenovat Maršmeloun. Pak bych si přála lásku a štěstí v rodině. Moc bych si přála nový mobil a aby napadlo hodně sněhu. Těším se na Tebe.
Justýna Trojaková

Milý Ježíšku,
nechci nic, jen vím, že mi máma koupí akustickou kytaru. Těším se, jak budeme s mamkou dělat perníky, potom se těším na řízek a bramborový salát. Na Vánoce se těším hlavně kvůli tomu, že se celá rodina sejde, povídají si, mlsají a jsou rádi, že jsou spolu. Ahoj
Matěj Červenka

Milý Ježíšku,
k Vánocům bych si přála pár dárků: dvě zakrslé holandské kozičky a puzzle. Vánoce mám ráda, tak chci, aby proběhly bez starostí a hlavně v míru s rodinou a kamarády. Na Vánoce se moc těším a budu moc ráda, když i dárky nadělíš. Děkuji moc a ahoj.
Nikola Kopečná

Milý Ježíšku,
pod stromeček bych si moc přála obal na tablet s klávesnicí v bílé nebo černé barvě a obal na foťák CANON. Už se těším na Vánoce, jak si rozbalím dárky. Ahoj
Zuzana Novotná

Milý Ježíšku,
těším se na Vánoce. Myslím, že jsem byla hodná, takže bych si pod stromeček přála zakrslou kozičku, puzzle a knížku. Těším se také na Mikuláše, na stromeček, na vánoční prázdniny, na kapra a lososa. Přeji si, ať se Vánoce povedou a moje rodina ať je zdravá a šťastná. Budu ráda, když se mi moje přání splní. Děkuji moc a ahoj.
Sabina Kopečná

Milý Ježíšku,
zdravím Tě zase po roce, když už jsou ty Vánoce. Celý rok jsem se těšil na tyto svátky. Přemýšlel, jaké bych si přál dárky. Vánoce mám rád moc a moc, ať je, prosím, krásná vánoční noc. Moc bych si přál: GoPro – kameru, fotbalovou branku, Monopoly Empire, Lego Architecture Studio, auto na autodráhu a knížku Pán prstenů. Také si přeju, ať jsou všichni zdraví a ať je mír ve světě. Děkuji.
Martin Huslík

Milý Ježíšku,
těším se na Vánoce. Moc bych chtěla X BOX, malování, oblečení,
náramky. Ahoj
Kateřina Kuchyňková

Milý Ježíšku,
k letošním Vánocům bych si přála, aby byli všichni zdraví, aby se měla
rodina ráda, aby byl mír ve světě. Pro sebe bych chtěla: pět kytiček do
svého pokojíčku a nové pozdravo. S pozdravem
Lucie Buchtová

Milý Ježíšku,
K Vánocům bych si přála, aby byli všichni zdraví a šťastní. Ještě si přeji
kolo, obal na mobil, vak na záda a pohodu.
Děkuji předem. S pozdravem
Viktorie Valová

Kdybych měl/a Arabelin prsten

Přála bych si, aby už byly Vánoce, abychom jeli k moři, aby byli všichni
z naší rodiny šťastní.
Nela Chrástková

Kdybych měla ten prsten, tak si budu přát dalších třicet přání. Také
bych si přála, aby byli všichni zdraví a hlavně naše paní učitelka.
Justýna Trojaková

Přál bych si, abychom byli všichni zdraví, aby hodní lidé neumírali.
Adam Hříba

Chtěl bych notebook, tablet a hodně hraček.
Martin Mazůrek

Přál bych si do pokojíčku nové hodiny, novou knížku a do 5. třídy bych
si přál novou kabelu.
Daniel Cvingr

Přála bych si tablet, telefon a boudu.
Eliška Macháčová
Já bych si přál dotknout se mraku.
Daniel Bauer

Přál bych si, aby náš dům byl opravený, aby z něj byl dětský areál
a svým rodičům bych přál, aby byli šťastní.
Petr Slezák

Přála bych si, abychom měli delší zimní prázdniny, abychom měli vlast-
ní dům a já v něm měla svůj pokoj.
Karolína Lejsková

Kdybych měl Arabelin prsten, tak bych nechal zmizet školu.
Sebastian Ondryš

Chtěla bych být pořád zdravá, přála bych si lexikon kouzel a delší
prázdniny. Přála bych si, abychom jeli na hory.
Tereza Petrásková

Chtěl bych být bohatý, chtěl bych mít uši jako zajíc a vytuněné auto.
Damián Veselý

Chtěl bych umět létat, chtěl bych mít 1 000 křečků a chtěl bych být
slavným fotbalistou.
Matěj Červenka

Přála bych si neomezený počet možností, neomezený počet peněz
a čtyři měsíce prázdnin.
Viktorie Valová

Přál bych si, aby byli všichni šťastní a zdraví, aby byl ve světě mír,
abych uměl létat a dýchat pod vodou.
Martin Huslík

Chtěl bych umět létat a přál bych si, aby lidé nebyli hlupáci a aby
skončila škola.
Jan Procingr

Kdybych prstenem zatočila poprvé, tak bych si moc přála malinkého
pejska. Kdybych zatočila podruhé, přála bych si velké štěstí, a kdybych
zatočila potřetí, tak bych si přála mít nový pokoj.
Zuzana Novotná

Přála bych si, ať je naše celá rodina zdravá, ať umím létat, ať jsem
šťastná.
Nikola Kopečná

Přála bych si, ať jsme zdraví, šťastní, ať se máme dobře.
Sabina Kopečná

Přála bych si, aby škola byla pět dní a pak by byly prázdniny, aby byla
létající auta a domy byly na stromech, aby kolem nás bylo hodně stro-
mů, květin a aby bylo v Bořeticích vždy veselo.
Lucie Buchtová

Školní družina

Po prázdninách se děti mohly těšit na větší prostor školní dru-
žiny. Probouráním zdi se opticky zvětšila místnost školní dru-
žiny, přičemž jedna část je nyní využívána na sezení a druhá
na výtvarné práce a keramiku. Od začátku školního roku děti
udělaly hodně práce – kreslily, malovaly, skládaly stavebnice,
vyzdobily družinu a v prvním listopadovém týdnu i soutěžily
o nejlepší dýni. Děti si dýně tvořily nejen z papíru, ale také
z balónků, ubrousků nebo je malovaly na sklenice od zavařenin.
Mimo činností realizovaných přímo v jednotlivých odděleních

školní družiny probíhají v rámci školní družiny i různé zájmové
kroužky. Děti se zdokonalují v jazycích v rámci kroužku anglic-
kého a německého jazyka, trénují sporty ve sportovním kroužku,
rozvíjejí motoriku a fantazii v kroužku keramiky, pohybově se
rozvíjejí v tanečním a folklórním kroužku, a také se umělecky
vzdělávají hrou na flétnu a klavír. Teď děti chystají výzdobu na
vánoční svátky, na které se moc těší.

Devátáci zkusili štěstí v soutěžním pořadu U6 a vyhráli

Soutěžní pořad České televize Ostrava „U6 – úžasný svět techniky“ se natáčí již druhým rokem v interaktivní expozici v oblasti Dolních Vítkovic v Ostravě. Zkusit své štěstí se vydalo družstvo žáků devátých ročníků ve složení Jan Procinger, Lukáš Čačík, Nela Kobzová, Marie Langerová a Sabina Mácová. Vzhledem k tomu, že samotné natáčení probíhá celý den, náš příjezd byl den před natáčením a odjezd druhý den po natáčení.

Již týden před odjezdem každý z družstva musel vytvořit svoji stručnou vizitku obsahující jméno, věk a dvě vtipné věty charakterizující jeho osobnost a koníčky.

A co to vlastně U6 je? Je to soutěž zaměřená na přírodní vědy a jejich užití v reálném životě a má naznačit divákům, jak funguje svět kolem nás. Celou soutěž uvádí dvojice mužů – továrník a ducháček. První z jmenovaných zadává jednotlivé úkoly a druhý doprovází družstva na příslušná stanoviště. Celá soutěž se odehrává ve velké hale bývalých železáren.

Naším protivníkem byla Základní Masarykova škola z Českého Těšína. Hned v úvodu se ujala vedení a to si držela po celou dobu. V předposlední soutěži – sportovní – se nám podařilo s přehledem vyhrát, a tím jsme se vrátili zpátky do hry o celkové vítězství. Měla rozhodnout poslední soutěž, ve které se hádala osobnost. Jen bych

chtěla podotknout, že téma celého klání bylo „Cesta do středu Země“. My jsme neměli již co ztratit, a tak jsme vsadili všechny doposud získané body a vyslali Honzu Procingera do boje. Neznámá osobnost byla v modré sportovní kombinéze, na stole měla pracovní klíče, mapu Afriky a model Tatrovky. A Honza uhádl. Správně napsal na list papíru jméno Karel Loprais a my vyhráli!

Naše radost byla obrovská. A nyní nás čekalo hledání klíčů ke třem tajemným truhlicím, ve kterých se pro nás skrývaly odměny. Odemykání se ujala Maruška Langerová a její taktika slavila úspěch. Podařilo se nám najít klíče ke dvěma truhlám. A co v nich bylo? Na to se podívejte sami s námi první a nebo druhou neděli v měsíci lednu v roce 2016, kdy naše soutěžení odvysílá ČT D.

Ing. Lenka Bukovská

Kulturní bilancování

Rok 2015 pomalu končí a kromě tradičního předvánočního shonu určitě každý z nás aspoň chvíli zapřemýšlí, co se mu v letošním roce povedlo, co se mu nepovedlo a co všechno letos zažil. Z pohledu obecních akcí a akcí např. školy, farnosti, našich zájmových sdružení nebo akcí uspořádaných samotnými občany toho každý, kdo chtěl, mohl zažít opravdu hodně. Pokud zabrousíte na naše stránky a podíváte se zpětně, co všechno se v naší obci událo, vyjde vám asi 28 akcí! A to ještě nepočítám kulturně nabitý konec roku.

Tyto akce by se neudály bez práce některých našich občanů a občanek a zájmových sdružení. Za to jim všem patří velký dík. Poděkovat chci také všem členkám a členovi kulturní komise za přípravu akcí, které pořádá nebo spolupřidává obec. A nebylo jim málo – začalo to lednovým dětským karnevalem a pokračovalo přes buchtobraní, předhodovní zpívání, běh za bořetickým burčákem, setkání se seniory a podílela se i na akci Česko zpívá koledy. Naposledy jsme pořádali ve spolupráci s hasiči tradiční vánoční jarmark. Tím ale aktivita kulturní komise pro letošek nekončí. **Ještě nás čeká tradiční žehnání mladého vína 27. prosince 2015, na které vás všechny srdečně zveme.**

Závěrem bych chtěl vyzvat vás naše občany, abyste se vyjadřovali ke kulturnímu dění v obci. Určitě budu rád za jakékoli náměty či připomínky z vaší strany k průběhu kulturních akcí, popř. za jakýkoli dobrý nápad, kterým by se dal kulturní život v obci obohatit. Připomínky a náměty můžete sdělit buď na obecním úřadě, popř. zaslat na mou emailovou adresu: Michnajiri@seznam.cz či na správce webu webboretice@seznam.cz.

Vážení občané, chtěl bych vám za kulturní komisi popřát klidné prožití svátků vánočních v kruhu vašich nejbližších a do nového roku především pevně zdraví.

Ing. Jiří Michna, předseda kulturní komise

Čtyři adventní setkání na faře

Před významnými vánočními svátky jsme si chtěli v naší farnosti opět připomenout, že období příprav, tedy doba adventní, není pouze časem horečnatých nákupů, ale že má především svůj duchovní obsah.

Tato doba nás vyzývá k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě, ve společenství. Proto jsme na faře uspořádali čtyři adventní setkání. Na úvod jsme se vždy zaposlouchali do krátkého vyprávění o prožívání adventu, o roku Božího milosrdenství, který právě začíná, a o Panně Marii. Ústředním motivem společenství byla společná modlitba a krátká promluva na téma dané neděle čtené v kostele. Na konci jsme se vzájemně obohatili zpěvem a slovem. Setkání probíhalo vždy v příjemné atmosféře, a to i proto, že se nás sešlo několik generací.

Byli jsme vděční za to, že se účastnili i ti, kterým například zdraví stávi do cesty překážky. Jejich radost ze setkání vždy přinese pokoj a pocit stmelení. Všem velmi děkuji za vytvoření hezké atmosféry a přeji nám všem, ať se daří vytvářet společenství na všech úrovních – v rodinách, mezi sousedy, kamarády a známými, v zájmových sdruženích i na úrovni obce. Potom pro nás bude svátkem každý den.

Bc. Lenka Kuchyňková

Kulinářské okénko

JEDNODUCHÁ KULAJDA

Suroviny

1 větší cibule
1 lžička másla
200 g čerstvých hub
1,5 l vody
2 větší brambory
200 ml smetany
čerstvý (zamražený) kopr
4 vajíčka
2 lžíce hladké mouky
koření: bobkový list, nové koření, pepř celý, ocet, sůl

Postup

Na rozpuštěném másle orestujeme cibulku a zaprášíme moukou, přidáme vodu a dáme vařit brambory, houby spolu s kořením a solí. Samostatně uvaříme vajíčka. Když jsou brambory a houby měkké,

zalejeme smetanou. Přidáme kopr, dochutíme jemně octem a přidáme nakrájená vajíčka.

VÁNOČNÍ CUKROVÍ trochu jinak

Suroviny

2 bílky (vyšleháme sníh)
60 g sušených nakrájených datlí
50 g mletých vlašských ořechů
50 g hrubě sekaných vlašských ořechů a 50 g hrubě sekaných mandlí
1 lžička nastrohané kůry z citronu
2 lžičky strouhaného kokosu

Postup

Rozpálíme troubu na 150 °C, všechny ingredience lehce vmícháme do sněhu. Na plech vyložený pečicím papírem tvoříme pomocí dvou lžiček malé kopečky. Plech vložíme do rozpálené trouby a pečeme do světle hněda (asi 15–20 min).

Pozvánka

na

ŽEHNÁNÍ MLADÉHO VÍNA,

které se uskuteční v neděli

27. prosince 2015 v 15 hodin

v KULTURNÍM DOMĚ V BOŘETICÍCH.

Hudební doprovod: cimbálová muzika HUDCI z Lanžhota a mužský pěvecký soubor Svodničan.

Vinaře prosíme o vzorky vína, hospodyňky o pomazánky.

Všichni jste srdečně zváni.

Provozní doba obecního úřadu „VÁNOCE 2015“

Pondělí	21. 12. 2015	7:00–15:30 hodin
Úterý	22. 12. 2015	7:00–11:00 hodin
Středa	23. 12. 2015	7:00–11:00 hodin
Pondělí	28. 12. 2015	8:00–11:00 hodin
Úterý	29. 12. 2015	8:00–11:00 hodin
Středa	30. 12. 2015	8:00–11:00 hodin
Čtvrtek	31. 12. 2015	8:00–10:00 hodin

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Manželé Marie a Leopold Kalouskovi, Bořetice

za 500 Kč

Paní JUDr. Věra Macíková, Brno

za 500 Kč

Paní Božena Suská, Starovice

za 1 000 Kč

Paní Marie Beránková, Tvarožná

za 250 Kč

Paní Vlasta Vyhňáková, Havířov

za 500 Kč

Paní Marie Prošková, Hustopeče

za 310 Kč

Prosíme paní Proškovou, aby zavolala 519 430 103 nebo napsala na obecní úřad do Bořetic svoji adresu, kam máme listy zasílat. Děkujeme.

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Kulturní komise obce Bořetice pořádá tradiční

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL

v neděli 31. ledna 2016

v kulturním domě v Bořeticích.

Začátek je ve 14 hodin.

Občerstvení a tombola zajištěny. Každá maska obdrží malý dárek.

Facebook Obec Bořetice

Máme přes 300 příznivců! Děkujeme a těšíme se na další „lajky“ :-)

SAMI SOBĚ

Povídka přímo pekelná

Podle Bible Bůh stvořil svět i s člověkem za šest dní. Člověk byl jeho poslední dílo. O tom, zda se mu to povedlo, bychom mohli dalekosáhle diskutovat.

On však musel být spokojen, protože neměl oponenta.

Tím si ovšem přidělal moře starostí, protože to všechno, co stvořil, musí také řídit. Není to totiž doslova tak, jak tvrdil velký reformátor Martin Luther, že bez předchozího božího souhlasu ani kapka deště nepadne tam, kam spadla.

Na pomoc si Bůh stvořil přirozené boží zákony, včetně toho nejdůležitějšího – zákona evolučního.

V souladu s ním se pak objevila RODINA.

Rodina byla jeden z prvních institutů, který si člověk vyhnáný z ráje vytvořil sám pro sebe.

Z toho plyne, že rodina je útvar čistě lidský, i když se skládá z božích bytostí.

Je to útvar kompaktní.

Ale v této její kompaktnosti jsou utajovány velké rozpory.

Což je potřebné, protože podle božích zákonitostí by se bez nich nemohla vyvíjet. I když někdy je těch rozporů tolik, že se divíme, že rodina ještě existuje.

Rodina útvar natolik kompaktní, že se nedokáže rozptýlit, ani když je to pro ni výhodné. Třeba v dobách revolucí nebo zlé moci diktátorů. A tak se stává, že je postřílena celá.

Ovšem není to ten typ soudržnosti, kdy říkáme – jsi pro mě tím nejdůležitějším, tak důležitým, že tě nechci kritizovat a zlobit se na tebe.

Naopak.

Rodina je **vybavena silnou nedůtklivostí.**

Jednotlivé členy rodiny přímo trýzní to, že ten druhý je tak moc odlišný a že tím vlastně narušuje soulad rodiny. To plyne z toho, že jeden o druhém skoro všechno ví a tu malou část nevědění jim stejně prozradí pomluvy od rodin okolních.

Je tedy možné, aby se legendární Friedrich Engels ve svém díle o konci rodiny mýlil?

Rodina **se zdá být věčná**, tedy aspoň do té doby, dokud se na této planetě inteligentní bytosti vzájemně nevyvraždí.

Asi je to dáno tím, že **rodina není uzavřený energetický systém.**

Naopak, je to systém nanejvýš energeticky otevřený. I když je rodina institut čistě lidský, i pro ni platí boží zákony, v tomto případě druhý termodynamický zákon.

Setkáváme se s tím denně.

Jen si to připomeňme.

Zrovna včera vás pomlouvala sousedka odnaproti, že rozmazlujete svoje děti.

Kde se ve vaší právě rozhádané rodině a vašem unaveném organismu našlo tolik energie, že jste jí dnes bouchala na dveře a vysoce energeticky, barevně a štavnatě jste jí připomenula, že se má starat o sebe a o svoji rodinu?

Kdyby tak činila, nemuseli by se všichni kolemjdoucí, a hlavně vy, už tři měsíce dívat na roztrženou záclonu v okně prvního patra jejího domu.

Pro udržení rodiny však stačí, ale jen dočasně, když je „dočasně uzavřeným energetickým systémem“.

V rodině je tolik energie, že je jí pořád dost, i když se někdy odlívá kanály podobnými těm, který jsem popsal se sousedkou.

Energetický systém jednoho člena dobíjí totiž systém člena druhého a ten mu to pak rád vrátí, někdy i s úroky.

A, světe, div se, někdy je to i pozitivní energie.

Ale jen někdy.

Třeba potomek přinese výborné vysvědčení a vy mu neprozřetelně za odměnu koupíte poslední výkřik z mobilních telefonů s tak velkým displejem, že ho začne používat jako svítilnu, když se ve tři ráno vrací z diskotéky.

Ale většinou se tak děje v tom negativním směru.

Jestliže některý člen rodiny třeba rozbije auto, další členové rodiny proti němu v sobě sesbírají tolik energie, že by stačila na jeho trojnásobné zabití.

Rodina se zdá být ale nezničitelná. Jako energie sama.

To proto, že rodiny jsou spolu provázány a tím se jejich energie a dosah zvětšuje.

Synové nebo dcery si totiž neberou partnery z nejbližší rodiny.

I to zařídil boží zákon skvěle. Oni i ony totiž takto přenesou do rodiny ty dobré geny a neprobudí a nezesilují ty geny špatné, třeba předpoklady nemoci. Jen mě dosud historici a genetici nevysvětlili, jak to vyřešili Adam s Evou, když byli jediní na světě.

Že by snad v pohlavním spojení jejich potomků byl zakopaný ten pes, který se dnes projevuje jako všechny špatné vlastnosti člověka, včetně jeho nemoci?

Naši popisovaní mladí si ale vezmou partnery z rodiny jiné.

A najednou má vaše rodina ne deset, ale třeba dvacet členů.

Vzniká **další vysloveně lidský institut – příbuzní.**

Příbuzní jsou ti členové rodiny, o kterých z důvodů různých, třeba vzdálenostních, už nevíme všechno a po jejich smrti se už většinou jejich potomci s rodinou rozcházejí.

Tuto definici jsem opsal ze života, nikoliv z učebnice sociologie.

A když se tito mladí vdaní či ženatí členové rodiny rozvedou, nic se neděje. Je to jako by se syn nebo dcera osamostatnili a žili někde daleko.

Rodina se dokonce nerozpadne, ani když se rozejdou dva staří manželé. Oni dva přece nejsou genetičtí příbuzní. To si jen kdysi on domů přivedl docela neznámou cizí ženskou.

A jak je to s rodinou, když se všechny děti odstěhují a zůstanou jen otec a matka?

Sami dva.

Když manžel zůstane jediným terčem pro manželku, která všechno ví, všechno umí a od všeho má klíč?

Je to vlastně ještě rodina?

Ano je.

Ten hlavní socializační prvek je totiž zachován. I oni dva na sebe všechno vědí, a tak si navzájem mohou do všeho strkat nos a předávat si negativní energii.

Velkým energií nabíjejícím činitelem v rodině je, když si mladý člen dovede partnera nebo partnerku.

Logicky by to mělo rodině uškodit. Jde přece jen o cizí element.

Proto také o té osobě potřebují zjistit všechno.

Co všechno je „to všechno“ – to je úplně vedlejší.

Jediným cílem těchto křížových výsledků je poznat, na který stupeň v rodině se tento adept dokáže postavit a zda hodnotící člen rodiny klesne nebo stoupne v rodinné hierarchii.

To je jeden z pólů vznikajícího protikladu.

Tím druhým pólem je, že když už je adept do rodiny přijat, ostatní ho mimo rodinu chrání a staví se za něj do roztrhání těla.

Samozřejmě, že to není zadarmo. Adept se za to musí vzdát části své osobnosti. Musí dodržovat to, co je pro rodinu svaté, a to bez odmlouvání.

Velkým znalcem rodiny byl Karel May.

Poznal, že rozšířená velká indiánská rodina je neustále na válečné stezce anebo zase kouří dýmku míru. Poznal, že tato rodina je takovou divokou formou té rodiny evropské. Ta to samé dnes činí s lehkostí sobě vlastní – jen se to trochu jinak nazývá. Třeba rodinné roztržky a smiřování.

Moderní **rodina je institut učenílivý** jako šimpanz.

Nasála do sebe učení Alberta Einsteina o relativitě.

Členové rodiny se sice nenávidí a milují, ale nikdo to nebere smrtelně vážně.

Je to relativní.

Ti, kteří to smrtelně vážně berou, se z rodiny sami vypudí.

Nebo aspoň se na čas vzdálí, než dojdou k rozumu.

Ten rozum, osud nebo snad životní štěstí v rodině hraje také roli. U někoho třeba i zásadní.

Tak třeba Alois Jirásek.

Kdyby bydlel u své staré tety, která by mu pravidelně nahlížela do rostoucí kupy rukopisů, nikdo mimo historiků by dnes husity neznal.

Určitě by mu před spaním řikala:

„Chlapče, chlapče. Ty špatně dopadneš. Takto to přece nebylo, takto nám to v kostele neřikali.“

Nakonec připomeňme ten fenomén, že rodina je možná nesmrtelná, ale přitom **je svým působením nakažlivá jako mor.**

Její nejmladší příslušníci ji mezi spolužáky neskonale pomlouvají a podobně pak činí svým partnerům se stejně začervenalými lýtky.

Píší o tom, jak je jejich rodina nesnesitelná, dokonce dobré či špatné knihy.

Často pod pseudonymem.

A na konci připiší dovětek, že příběh je zcela fiktivní, osoby a místa děje jsou autorem vymyšleny.

Pak se ožení nebo vdají. Odstěhují se dostatečně daleko od základu rodiny a svoji vlastní rodinu formují podle vzoru, na který celý dosavadní život nadávali.

Jednu výhodu ovšem rodina nese zcela neodbouratelně.

Až zemřete, poletí vaše astrální tělo, nikdo mi zatím nepotvrdí kam, zpočátku samo. Za pátým či šestým obláčkem už čekají andělé a jeden z nich na vás zavolá.

„Haló, počkejte přece chvíli. My jsme přece přes pana K., bratrance z druhého kolena, rodina.“

Jediné štěstí, že za tu cestu k pátému obláčku se už naučíte orientaci a taky měnit směr letu.

Okamžitě hodíte blinkr a zprudka zabočíte.

„Než být s takovou rodinou, tož to radši do pekla“.

Ale jaké překvapení!!!

Na bráně má službu dozorcího právě manžel vaší sestřenice a zve vás radostně dál.

„Nic se neboj. Však to tu rychle poznáš.“

Než se nadějete, obklopí vás většina zemřelých členů vaší rodiny.

„No to tedy bude peklo!“

Ing. Petr Zemánek

Ohlédnutí za padesátými lety IV – dramatické roky 1950/1951

Ke konci roku 1950 jsem tedy už řádně pracoval ve velké strojírenské fabrice. Denně jsem po šesté hodině ranní scházel z plánovací kanceláře do výrobní haly a přejímal od jednotlivých vedoucích sumáře vyrobených kusů z předešlého dne, abych je pak sečetl na elektrickém počítacím stroji německé výroby značky Mercedes a předal kolegům v kanceláři k dalšímu zpracování. V naší obrovské kanceláři byly čtyři řady stolů. V první seděli inženýři (například Ing. Říčka, snad strojař) a další vysokoškoláci, mezi nimiž jsem se později spřátelil s PhC. Rudolfem Šídlm, vystudovaným historikem, který byl *vyakčněn* v roce 1948 (vyložen ze studia rozhodnutím tzv. *akčního výboru* komunistických studentů) pro své politické přesvědčení těsně před doktorskými rigorózy. Jak jsem později zjistil, ani ostatní neměli kladný vztah k *lidovědemokratickému* zřízení, což se nedá říci o vedoucím,

soudruhu Žaludovi, který seděl u nejnvýše postaveného stolu zcela vpravo, odkud měl dobrý přehled o všech pracovnících. Pracovalo se i v sobotu a koncem měsíce chtěl Žaluda, který mě často šikanoval a říkal mi jen *fešáku*, abychom přišli na nedělní *brigádu*, což jsem rezolutně odmítl s tím, že v neděli musím jít do kostela. A to byl konec mé úřednické kariéry.

Na podzim 1950 vyhlásili komunistické odbory akci *77 000 úředníků do výroby*, a náš vedoucí Žaluda tak vyřešil jednou ranou hned dva problémy: zbavil se neochotného pracovníka a zároveň splnil další stranický úkol. Poslal mě již k 1. prosinci do výrobní haly, aby mě *zaškolili* k práci na soustruhu. Tak naráz jsem se ocitl v trojměsíčním provozu, u revolverového soustruhu, na němž jsem mechanicky, bez uvažování prováděl po celou směnu čtyři různé obráběcí operace

na kroužcích kuličkových ložisek. Zacvičil jsem se poměrně rychle, protože už na gymnáziu, dva roky předtím, jsem chodil do jakéhosi kovoobráběcího kroužku, kde nás seznámili s jednoduchými soustruhy. Ne však s poloautomatickými nebo dokonce automatickými, jaké jsem mohl vidět zde, ve výrobní hale ZPS. Pracovalo se s přesností setiny milimetru. To mi celkem imponovalo; ta stereotypní práce už méně. Únavné byly zejména noční směny, nejvíc mezi druhou a třetí po půlnoci. Přicházel jsem k Volánkům po sedmé hodině ranní, když už studující podnájemníci vstávali. S blížícím jarem 1951 se mi za denního světla špatně usínalo.

Tak jsem se rozhodl, že si najdu jiné zaměstnání, blíž k domovu, k rodným Bořeticím, kde jsem měl stále trvalé bydliště i partu kamarádů *Bylo nás jedenáct*, s nimiž jsem trávil alespoň sobotní večery ve zpěvu a popíjení vína v některém z jejich sklepů. Na inzerát jsem si našel místo skladního účetního na Strojné traktorové stanici Prušánky, pobočce v Čejči, a požádal jsem v líšeňských ZPS o rozvázní pracovního poměru z toho důvodu, že chci být zaměstnán blíž k mým stárnoucím a nemocným rodičům. Odejít ze zaměstnání v průmyslu nebylo však snadné. Musel jsem obcházet celý provoz v objektu 5 a shánět souhlasné podpisy vedoucích a mistrů a ROH atd. Nesehnal jsem všechny, a přesto mě v STS přijali.

Práce jen na denní směnu nebyla vůbec náročná. Šlo pouze o to zrevidovat dosavadní sklad, udělat inventuru, zpřesnit kartotéku a vydávat pak opravářům žádané součástky k traktorům a jiným zemědělským strojům. Můj život se opět poněkud zklidnil, v pozdním odpolední jsem už byl každý den doma a v sobotu jsem mohl jít zase za kamarády. V neděli odpoledně jsme se kromě toho, i když v poněkud jiném složení, scházeli u Pazderků č.p. 100 a pod tajným názvem SKM (užívaným jen mezi námi) – *Sdružení katolické mládeže*, jsme pořádali jakási duchovní cvičení: četli jsme denní exhortu z knihy francouzského spisovatele Perrina (ryze duchovní povahy), o jejímž obsahu jsme též rozprávěli, a pak jsme probírali i současné události. Vnitřně povzbuzeni jsme se potom tiše rozcházeli nebo ještě pokračovali v debatách cestou po *Dědině*. Ani v nejmenším jsme si nepřipouštěli, že děláme něco ilegálního. Někdy tam byl přítomen i mladší bratr Stani, totiž Jožka Pazderka, tehdy ještě student gymnázia, později emigrant, jenž se stal jezuitou.

Ještě v roce 1950 se utvořilo také v Bořeticích *Jednotné zemědělské družstvo*, JZD, takzvané menšinové, čili II. typu (ještě bez rozorávání mezí a sjednocování polních a vinohradních tratí), jehož členy byli většinou členové KSČ nebo jejich sympatizanti. Rolníci, co zůstali mimo družstvo, tzv. *soukromě hospodařící*, měli pak od okresní zemědělské správy neúměrně zvýšené *kontingenty*, tedy povinné odevzdávky obilí (po žních se odváželo do někdejšího družstevního skladu u nádraží), vinných hroznů (odvážely se z vinohradů rovnou do zestátněné Vinopy), masa (z povolených zabíjaček vepřů), mléka, vajec, prostě všeho toho, co bylo odváděno státu už za nacistů za války. Výše těch kontingentů byla pro střední a větší rolníky (sedláky) takřka likvidační. Naši rodiny se to nijak katastrofálně nedotklo (neměli jsme ani dva hektary veškeré půdy), což se nedá říci o rodinách mých kamarádů. Přesto však se i mezi námi objevily dobové vtipy (hlavně Tonda Suský) nebo posměšné písně na tahle první JZD. Byli jsme mladí a bavili jsme se. Mezitím se však objevila nová hrozba. Na podzim 1951 jsem musel se svým a následujícím ročníkem (1931, 1932) k odvodu. Jeli jsme postaru, na selském voze ověnceném a opentleném za zpěvu písní, jako *Otvírajte sa, strážnické brány, k asendě jede šohájek švarný*... Byl jsem však odročen a vracel jsem se neméně vesele, i když s opentlenou vařečkou. Potom však přišla výzva z líšeňských ZPS, abych se vrátil do zaměstnání, neboť můj

pracovní poměr nebyl prý řádně ukončen. To bylo překvapení! Rozloučil jsem se se svými spolupracovníky na Čejči, s kolegyní Lidkou Zaviáčičovou, s vedoucím Lojzou Zbořilem a jinými a rozjel jsem se do Brna. V ZPS mi povolili odchod, ale jen do těžkého průmyslu. Rozhodl jsem se tedy nastoupit do První brněnské strojírně, do provozu kotlárně, kde bych se zároveň zaučil na strojního zámečnicka. Z toho mého rozhodnutí vysvítá, že už jsme trochu přestávali věřit, že režim *do konce roku* padne.

My, noví pracovníci, jsme však museli první měsíc odpracovat na pokročilé novostavbě kanceláří v areálu závodu, jako pomocníci zedníků. Dodnes vzpomínám, jak jejich mistr – Slovák – na nás, kteří jsme vozili v železných *japonkách*, hlubokých kárách, po širokých fošnách na střeších objektů tzv. pěnový beton, jímž se pokrývaly, křičel *Švihom, behom!* Za kýžené polední přestávky jsem se mohl maličko seznámit s novými spolupracovníky. Zjistil jsem, že mezi nimi je i jeden bývalý středoškolský profesor a jeden bývalý soudce. V pracovních *mundurech* jsme všichni vypadali jako normální dělníci se základním vzděláním. Za prvních podzimních mrazíků nebyla mokrá práce u míchačky nijak příjemná, a proto jsem si oddychl, když jsem v listopadu přešel na „mateřské“ pracoviště, do oddílu vysokotlakých kotlů. Zpočátku jsem dělal jen maličkosti, například brousil klíny do hřídelí a jednou týdně jsem chodil do školy, do *závodní školy práce*, kde jsem tak vynikal, že se učitelé domnívali, že tu maturitu mám na průmyslovce, nikoliv na gymnáziu.

S návratem do Brna jsem se jaksi vrátil i k mému záměru stát se knězem. Seznámil jsem se totiž s brněnskými bratry Kubíčky, kteří mě uvedli do tajného přípravného kurzu scholastické filozofie, kde přednášel česko-latinsky neznámý jezuita (z důvodů nezbytné konspirace jsem dodnes nezjistil přesnější údaje). Navazující výuka teologie měla ovšem probíhat v Rakousku (tehdy ještě rozděleném na čtyři spojenecké zóny). O ilegální přechod hranic jsme se měli pokusit někdy kolem Nového roku v nejpříhodnějším úseku mezi Mikulovem a Znojmem. Nemohl jsem si vzít v zaměstnání řádnou dovolenou (vzhledem k mé absenci v tom roce), a proto jsem se rozhodl jít na nemocenskou. V kotlárně, kde jsem pracoval, byl neustálý průvan. Často se otvírala velká vrata pro nákladní vagóny vlečky, což asi přispělo k tomu, že mi hrozitánsky oteklo pravé koleno.

Šel jsem k závodnímu lékaři a ten mne hned poslal na nemocenskou. Urychleně jsem jel domů, do Bořetic, a dříve, než jsem zajel do Pavlovic k MUDr. Cardové, která mi udělala první punkci z otoku, začal jsem pálit své zápisky a politické poznámky, prostě zahlazovat stopy pro případ odchodu za hranice. Plánovaný přechod do Rakouska se však nekonal; bylo mi jen stručně sděleno, že tu partu, která šla stejnou cestou podle plánu týden před námi, chytili a uvěznilí... Končil rok 1951 a s ním i moje dobrodružné úsilí o kněžské povolání.

Byl to rok, jehož léto přineslo zákaz Sokola i speciální zákon o podpoře a upevňování JZD, ba dokonce také dosud plně neobjasněné zavraždění tří komunistů v Babicích na Třebíčsku, na podzim byl pak založen Svazarm a zavedena branná výchova do škol (*co kdyby nás ti západní imperialisti napadli*) a děti se učili, jak si lehnout na zem v případě atomového náletu – nohama ve směru výbuchu! Jaksi se zapomnělo, že již v únoru tohoto roku zemřel ve vězení utýraný farář Josef Toufar z Čihoště. *Aféra čihošťský zázrak* z adventu 1949 není ostatně také dodnes pořádně vysvětlena. O tom všem jsme měli tehdy jen kusé zprávy ze špatně slyšitelné Svobodné Evropy – rudé rušičky byly už naplno v provozu.

O potřebě přizpůsobit se

Neuplynulo ani tolik času, co by slina plivnutá z jejich mostu do Trkmanky doplula k Černému moři, a v domě před železničním přejezdem se strhla malá bouře.

Děda Jenda jel v pátek navečer do Hodonína, pro malou třináctiletou slečnu Iris. Odvést jí z tréninku juda.

Snad už po stodevadesáté druhé. Pravidelně jí odvázel z tréninku juda.

Ale tentokrát tam Iris nečekala a mobil taky nebrala, tak se děda obrátil a přijel domů sám.

Láteření matky Nadi už začalo zvedat prach z koberce, ale zatím to ještě na popravu nezdárné dcery nevypadalo.

Za půl hodiny se vrátil otec Jenda a za další půl hodiny, uprostřed večere, se ozval mobil právě jemu.

Iris volala, že pryj je u kamaráda, a že až teď má vybitý mobil na nabíječe. Ať pro ni přijede.

Jenda, v pořadí druhý, se prudce zvedl od stolu a hledal klíče od auta.

Babi Lenka pochopila, že zrovna on není nejlepší taktik a mohl by o při cestě zpět vyvést něco málo výchovného.

„Sed, teď jsi dojel. Pojedu já. Zavolám jí a ona mě navede.“

A za hodinu byla zpátky.

Hned za dveřmi padla otázka, co to má za blbého kamaráda, který jí nepůjčí mobil, aby mohla zavolat domů hned.

„To začínáš brzo lítat za klukama. Až do jejich baráku. Nechceš mi tvrdit, že neznáš z paměti číslo aspoň na jednoho z nás,“ zahřměla matka Nada.

„No neznám. Mám ho v mobilu a taky v počítači, tak proč si ho pamatovat.“

„Tak s sebou budeš vozit nabíječku.“

„Dobře. Od teďka ji budu nosit i v judu na tatami.“

Chytrá Iris na chvilku zapoměla, s kým mluví. Kdyby to byl otec Jenda, slíbil by jí, že příště dostane výchovnou po čuni.

Matka Nada neslibuje. Rozpráhla se a Iris, i když měla z juda dobrý vycvik, neudržela rovnováhu a šla do kolen.

„Víš, ty budoucí geniální atomová fyzičko, za co jsi to dostala?“

Malá Iris s červenou tvář si šla sednout ke stolu.

„Jo, vím. Báli jste se o mě, ale já jsem vážně nic neudělala. Vybil se mně mobil, a tak mě Franta řekl, že u nich si ho nabiju.“

„Jo a zrovna bydlí na druhém konci města a jejich nejsou doma“, doplnil ji otec Jenda.

„A jak to víš?“

„Nevím, ale jestli to ve své genialitě pochopíš, kdysi sem měl taky třináct.“

„Pomlč“, řekl na to starý Jenda, jeho otec.

Vycítil poslední vhodný okamžik na pomoc své chráněnkyni.

„Mohlo to tak být. Býval jsi taky mladý a víš, že když je něco poprvé, nebývá to nejlepší. A naší Iris taky asi vybuchly poprvé hormony, že?“

„Jo. Tak nějak. Já za to vlastně ani nemůžu,“ začala se tonoucí chytat stěbla.

„Teď pomlč ty. Nebo dostaneš jednu i ode mě,“ stoupla si nad ní babi Lenka.

„Víš, že mě neobelžeš. Tak, kde vlastně bylas? Víš, že i tak chytrá holka jako ty, může udělat chybu.“

„Byli jsme s Frantou ještě před tréninkem na zmrzlině. Vybil se mně mobil a pak jsem ho tam zapoměla. A po tréninku jsme si šli pro něj.“

„Takže nakonec je v tom kluk.“

Matka Nada to řekla tak, jako by se jí ulevilo. Také věděla, co je pro holku ve třinácti normální a byla za to radši, než kdyby se dcera zapletla do nějaké rošťárny.

„To se ti divím“, vypadlo z malého Jeníka.

„Jsem se viděl. Ty kluky. Na tréninku. Všechny. Nic moc,“ ohrnoval menší bratr Jeník nad jejími spolužáky nos.

Jindy by se Iris ozvala. Dnes ne. Ztratila se do koupelny a Jeník si šel také pro pyžamo. Nejstarší Jenda šel za Jeníkem.

„Dědo, já usnu sám. Dnes jsem se Iris nedokázal zastat. Nevěděl jsem jak. Proč ona vlastně bude za těma klukama lítat? Tak jak to říkala naša mamka.“

„Já ti to vysvětlím. Skoč pod duchnu a poslouchej. Já ti to řeknu na příkladu takové starořecké bajky. A ty, jak o tom budeš přemýšlet, tak lehko usneš.“

Tak kdysi hodně dávno byl ráj místo na nebi na zemi.

Lidé byli dokonalí. Měli čtyři ruce, čtyři ruce a čtyři tváře na dvou hlavách. Viděli tedy pořád za sebe i před sebe, pozorovali úplně vše, co se kolem nich událo. Prostě dokonalí. Nebo skoro dokonalí.

Protože věděli o všem, co se kolem nich děje, měli hodně volného času na přemýšlení a pro samé rouny nevěděli, co by už dělali. Jedna hlava a dvě tváře jim pro okolní svět stačily. A tou druhou hlavou s tvářemi dělali na bohy úšklebky. A to tak dlouho až se bohové to, no nas...“

„Myslíš nasrali, že dědo?“

„Taky se to tak dá jednoduše říct. A pak bohové všechny lidi rozsekli. Lidem zůstaly jen dvě ruce, dvě nohy, jedna hlava s dvěma tvářemi. Prostě udělali z každého člověka dvě půlky a ty se od sebe zatoulaly.“

„A dědo. Když je ti bohové ty lidi tak rozsekli od vrchu dolů na dvě půlky, tak to těm prvním polovičkám museli dodělat novou prdel a těm opačným nového camprdlíka, že?“

Děda Jenda se rozchechtal.

„Tebe aby uspával čaroděj. Co tě to napadlo? Víš přece, že bohové byli všemocní, a tak těm polovičím lidem ty chybějící části třeba hned dorostly, co my víme. To víš, toto ani já nevím. Tak starý, abych u tohoto byl, to eště nejsu.“

Tato odpověď se zase líbila Jeníkovi a bylo po spaní.

„No a od těch doby lidé pořád hledají tu svoji ztracenou polovičku. A když ji najdou – jsou určitou dobu spokojení.“

Ale protože ta druhá polovina dlouho žila bez té první v jiném prostředí, tak ji to také muselo ovlivnit.

Byla už trochu jiná.

A za čas ty rozdílnosti vypluly na povrch. A jedna polovička s tou druhou přestala být spokojená. A jak z toho ven?

A tak se bohům těch lidí zželelo a úplně všechny polovičky znovu trochu změnili tak, aby ani jedna nebyla stejná, jako ta první. Jenom podobná.

A všem těm polovičkám bohové vnukli, že na světě se vůbec nic do písma přesně neopakuje, a že se tedy lidé musí jeden druhému přizpůsobovat.“

„A proč?“

Jeníkova otázka už byla se zívnutím.

„Protože nikdo z těch lidí už nebyl dokonalý. Všichni už byli změní. Od těch dob se lidi musí se umět přizpůsobit, protože jinak by na světě nebyli šťastní.“

Malý Jeník si zívá, něco zamumlal a otočil se tvář ke stěně.

„To bylo, dědo, pěkný, ale já to do rána stejně zapomenu.“

Děda Jenda vstal a jen pro sebe si říkal:

„To vůbec nevdá. Ty budeš tak chytrý, že na to brzo dojdeš sám.“

Stalo se před sedmdesáti lety

V ruchu aktuálních událostí jsem si ani neuvědomil, že letos v dubnu a květnu jsem měl čtenářům připomenout událost nadmíru důležitou, alespoň pro mou, již odcházející generaci: totiž konec druhé světové války. Vlastně mi tento fakt připomnělo dubnové číslo Bořetických listů.

Tak už v neděli 15. dubna 1945 byly Bořetice osvobozeny od německých okupantů. Jenže zkázonosná válka pokračovala dál. O tři týdny později, v sobotu 5. května 1945, začalo v Praze květnové povstání. A 8. května 1945 (v úterý) byla ve francouzském městě Remeši podepsána bezpodmínečná kapitulace nacistické německé říše. Demokratické státy na západ od nás slavili pak vítězství nad nacisty vždy 8. května, zatímco u nás, v Polsku, Maďarsku, Bulharsku, Rumunsku a ve všech *lidově demokratických* zemích připadly ty oslavy (po sovětském vzoru) až na 9. květen, což byl pak do roku 1990 velký státní svátek. A v Rusku dodnes setrvali na oslavách 9. května. Ať tak či onak, začátkem letošního května uplynulo už celých sedmdesát let od konce druhé světové války v Evropě. V globálním měřítku se ovšem za definitivní konec druhé světové války pokládá až datum 2. září 1945, kdy den bezpodmínečně kapitulovalo Japonsko (po svržení dvou atomových pum).

Vraťme se však k onomu dubnovému datu a k naší vesnici. Byl jsem tehdy čtrnáctiletý tercián hodonínského gymnázia. Od počátku února toho roku nastaly takzvané *uhelné prázdniny* a tím skončila pro nás pravidelná školní docházka, prakticky na celé tři měsíce. Pouze jednou týdně jsme si jeli do školy pro písemné úkoly. Pokud ovšem byla k dispozici lokomotiva, aby vyjel ranní vlak k Hodonínu. Seděli jsme pak ve studené třídě v zimnicích a do sešitů z dřevitého nekvalitního papíru jsme si zapsali zadání, které jsme za ten týden zpracovali. Naše pracovní morálka byla však značně uvolněná. Ostatně již počátkem dubna se za tichých večerů ozývalo od jihovýchodu temné dunění dělostřelby. Později jsme se dozvěděli, že 2. ukrajinský front maršála Malinovského dobyl Bratislavu a brzy nato i Malacky – měl namířeno dál, až k Brnu. Jednoho večera nás však vyděsila veliká zář od jihu. Bylo nám řečeno, že hoří naftové vrty u rakouského Čistějova (Zisterdorfu). Pak už jsme přestali do školy docházet nadobro. Osobní vlaky ostatně už ani nejezdily. Zbylé lokomotivy, které *kotláři* (američtí letci útočící střemhlavým letem na lokomotivy zásobovacích vlaků) ještě nerozstříleli, byly zabavené pro vojenské účely. Situace byl svízelná, přiděly potravin byly čím dál skrovnější, ba i ty noviny, které jsem u hodonínského nádraží kupoval, byly tištěny na horším papíře a jen ve formátu A4. Ale alespoň jsem se z nich dověděl, kam až postoupila spojenecká vojska na západě a Rusové na východě...

Vraťme se však domů a podívejme se, co udělala blížící se fronta s relativně klidnými Bořeticemi. Pamatuji, že ve čtvrtek 12. dubna jsme cestou z kostela zaslechli, že padl Hodonín a také, že zemřel moudrý a vážený americký prezident J. D. Roosevelt. Slyšel jsem to asi od někoho, kdo měl doma rádio a přes všechny zákazy poslouchal Londýn. V té době byla však vesnice už plná německých zásobovacích trénů a vojáků. Vozy s municí ukryli do stodol, jiné s potravinami stály, zakryté nepromokavými plachtami, na volném prostranství, nepříliš vzdálené od polních kuchyní.

Také u nás, za humny, bylo plno. Němečtí vojáci této druhé linie byli celkem klidní, zřejmě neočekávali žádnou brzkou ofenzivu Rudé armády. Jednoho dne mě můj otec, náruživý kuřák, požádal, abych mu od nich donesl trochu tabáku na cigarety, kterých se mu nedostávalo. (I tabákové výrobky byly na lístky.) Uměl sám slušně německy, ale styděl se vojáky o něco žádat. Tak mi dal do ruky šátek s několika slepičími vajíčky a já šel. Voják, kterého jsem svou školskou němčinou oslovil, byl podle mého tehdejšího názoru už postarší tatík. Na prsou se mu houpala bronzová medaile *Für Tapferkeit – Krym, 1941*. „Aha, až tam jste dorazili začátkem války,“ pomyslel jsem si, „a teď už jen ustupujete.“ Nahlas jsem se však zeptal, jestli se už těší domů. Byl odkudsi z Dolních Rakous a dával mi nepokrytě najevo, že už se těší na konec té hrozné války. Vejce uvítal a dal mi za ně paklík tabáku.

O dva dny později, v sobotu 14. 4. ráno se otec s matkou a mým mladším bratrem Jarou vypravili do Kravíhory vysazovat nový vinohrad. O šest roků starší bratr Jožka odešel za svítání s ostatními mladíky kopat protitankové příkopy. Moje sestra Marie a já jsme zůstali doma (taková byla skutečnost, na rozdíl od informace v dubnovém čísle BL, str. 33). Sestra vařila oběd pro celou rodinu a brzy po dvanácté hodině mi dala talíř s polévkou na stůl, který stál rovnou u nového širokého okna. Polévku jsem již dojídal, když tu najednou se od východu přežene nízko nad střechami letadlo, pálicí naplno z palubních kulometů, jak jsem to znal už z podzimního náletu na vlak: *tatatatata...* Bleskově jsem sebou švihl pod stůl na zem, a když letadla přeletěla, sešli jsme se oba s Marií ve vedlejší temné síni, bez oken, skrčení u staré almaly. Při druhé náletové vlně jsme se tam cítili o něco bezpečněji. To jsme však nevěděli, že nad námi, nad dřevěným záklopovým stropem, na půdu spadla z jednoho letadla bomba (o níž je řeč v jarních BL), která ovšem nevybuchla, protože dopadla do měkkého sena. Tak, skoro záchrakem jsme oba zůstali naživu a dožili se až letošního výročí... Po tomto otřesném zážitku jsme už neotáleli a sbalili se na cestu do úkrytu na Příhoně. (Rodiče s Jarou odešli po náletu na Bořetice do sklepa, vybudovaného v roce 1939 na dolním *frejdu*, mezi Petráskovým a Janoškovým *presúzem*. Můj otec tam pak, za odpoledního ostřelování, dovezl na trakaři z domu peřiny a pokrývky, chleba, sádlo a jiné potraviny a také hrnce na vaření. V podvečer konečně převedl pod Kraví hory, do Janočkového *presúza* naši krávu Stračenu a vlekl přitom na zádech obrovskou nůši sena, aby nezhylnula hlady. Ustájil ji mezi káděmi, donášel jí vodu z pumpy od Vinopy a nic nedbal na občasné přelety ruských letadel a jejich kulometry. Inu, prošel kdysi peklem první světové války, na ruské a pak na italské frontě, a věděl, jak a kdy se krýt.)

Sestra sbalila do nůše půl bochníku chleba a láhev se škvarky v sádle a já marně hledal nějaký provaz, abych měl vodítko pro psa, který zalezl strachy pod postel a neustával výt. Nenašel jsem nic vhodného, a tak jsem jej uvázal na šňůrku modré mužské

zástěry. A už jsme utíkali kolem humen k Járku a vyděšeně jsme zírali na nedalekou stodolu Bárty Jurase, která stála v jediném plameni. Dostala při náletu plný zásah a kdož ví, co do ní Němci schovali – municí, benzin? Běželi jsme chodníčkem vedle Járka, až pod Záhumenice a pak doleva, k vysoké mezi u Příhonu. Tam měl vybudovaný svůj „kryt“ tatínkův bratranec, Slávek Grůza (po válce se odstěhoval s rodinou do Slavonic). A moje sestra zřejmě přijala nabídku paní Stáziny k jeho využití. Přiběhli zanedlouho po nás – strýc, teta Stázka a jejich tři děti. Strýc v relativně klidném odpoledni odklopil prkenné dveře, zamaskované vrstvou travních drnů a my (sedm lidí a jeden pes) vešli do tmavé „místnosti“ o rozměrech asi 3 × 3 metry a výšce asi 170 cm. Byla vykopána ve sprašové hlíně na rozhraní pole a meze. Strop tvořily tenké akátové a dubové kmínky, pokryté révovým proutím (z jarního stříhu), na němž spočívala ještě vrstva slámy a závěrečná vrstva hlíny (20–30 cm). Kolem dokola byla lavice k sezení: široká prkna, položená na několika stožcích cihel. Ve výklenku u vstupu bylo několik svíček a zápalky, k nezbytnému svícení při jídle a podobně.

V tomto úkrytu bylo nám souzeno strávit dvě noci a necelé dva dny (asi 42 hodin). Venku se rozpoutal litý boj o Bořetice a my jej sledovali jen sluchem. Kolem nás a přes nás létaly dělostřelecké granáty, a když některý z nich vybuchl trochu blíže, otrásl to primitivním stropem nad námi, z něhož se pak chvilku sypala hlína. Po setmění se Rusové, zřejmě od Bílovic snažili proniknout do obce různými úžlabinami a příkopy, protože přístup po silnicích (od Vrbice či Kobylí) nebyl možný ani s tanky – na tyto komunikace měli totiž Němci dobře zaměřená děla. Postup Rusů korytem Příhonského potoka německá pěchota ovšem brzy zpozorovala a začala soustavně celý Příhon prostřelovat z kulometů a automatů. Palba byla tak hustá a tak nebezpečně blízká „naší“ mezi, že strýc Slávek, který chtěl jít plačícím dětem do studánky pro vodu, se dlouho neodvážil odstrčit poklop vstupu a vysunout ven ruku nebo hlavu. Noc ze soboty na neděli byla tak divoká, že jsem nemohl usnout. To se podařilo snad jen těm menším dětem, Staňovi a Mařence, nikoliv však nám ostatním. V neděli ráno začala se v bitvě uplatňovat také letadla, z nichž dvě několikrát nalétávala na německý tank, který zaujal palebné postavení u osamělého statku Jana Jurase, za jehož východním a pak zase západním zděným štítem se tak dlouho kryl a dokola přejížděl, až ruská letadla dům dokonale vybombardovala a zapálila. Nekrytý tank neunikl svému zničení. Toto bojiště bylo poměrně blízko našeho krytu a výbuchy granátů a bomb byly tak silné, že nám nedovolily ani na chvíli po probdělé noci usnout.

Bylo nedělní odpoledne 15. dubna, když začala střelba slábnout a pauzy ticha se prodlužovaly. To ticho bylo chvílemi až nesnesitelné a plně nejistoty. Strýc zašel do studánky pro vodu, ale cestou nic zvláštního neviděl, snad jen oblaka kouře nad dohořívajícími domy a stodolami v Bořeticích. Výstřely a výbuchy granátů se ozývaly od západu, z větší vzdálenosti. Do celodenního šera našeho krytu pronikaly už načervenalé paprsky zapadajícího slunce, když tu jsme zaslechli od cesty na Příhoně volání v ruské řeči. „Už jsou tu Rusi!“ řekli jsme si, ale zkušenosti předcházejícího dne a noci nás nabádaly k obezřetnosti. A tak jsme v našem „krytu“ v mezi setrvali až do pondělního rána 16. dubna.

Tu druhou noc jsme strávili na zmíněných prknech ve větším klidu, třebaže celý rozbolavění od neustálého sedění. Potom jsme však sbalili svých pět švestek, já uvázal Alíka opět na zmíněnou

zástěru, poděkovali jsme strýcovi Slávkovi za pohostinství, rozloučili se s jeho rodinou a zatímco oni se vraceli do svého domku u Luže, sestra a já jsme se vydali nedlouho po východu slunce orosenou trávou podél potoka, mimo vesnici a silnice na západ, ke Kravíhorám. Tam podle sdělení mé sestry má být zbytek naší rodiny (až na Jožku, který – jak se později ukázalo – šel z kopání protitankových příkopů s Jendou Jurasem – do jejich sklepa, snad v Hlinikách). Cestou pod Tálky za kostelem dorazili jsme posléze až ke Svodnici. Nechtělo se nám běžet až k silničnímu mostu a ani jsme neměli chuť na brodění studenou vodou. A tu jsme zahlédli improvizovanou lávku: širokou fošnu, položenou z břehu na břeh nedaleko ústí Mlynářky (*Minářky*). Přelezli jsme po ní a pak po mezi jsme se dali doprava, až k brázdě našeho dolního *Zajezeří*. A pak jsme zůstali stát a jen jsme ohromeně zírali, jak se po silnici od Bořetic do Němčiček, kterou jsme měli překročit, valila dvěma proudy vojenská vozidla: při pravé straně pomalejší zásobovací povozy, tažené koňmi, při levé straně rychlejší nákladní automobily, vezoucí vojáky v *rubáškách*, s automaty v rukou, nebo polní děla i s obsluhou, džípy a obrněná vozidla, některá označená bílou americkou hvězdou – dodaná Sovětům v rámci spojenecké smlouvy z USA. Museli jsme nějakou dobu mávat rukama, aby na několik vteřin zastavili a pustili nás (napřed levý, potom pravý proud) přes silnici, na horní Zajezeří a k našemu sklepu.

Otec nás uvítal hned před sklepem, kde matka vařila na improvizovaném polním ohništi v hrnci černou kávu (*meltu*) k snídani. Objala nás se slovy: „*Gde ste byli tak dlúho, tuláci?*“ Dole ve sklepech bylo docela teplo. Ve vstupní *šiji* byly postavené dvě obrácení kadě, jedna vlevo, druhá pod ní vpravo tak, aby zadržely případnou střelbu shora od cesty. Dole na *kanťnyřech* byla ustlána dvě či tři lůžka s peřinami, celý nevyspalý, už jsem se do nich těšil. Do sklepů ale chodily ruské patroly a otec je chtěl uctit skleničkou červeného vína, ale musel se před nimi nejprve sám napít – báli se otravy. Potom však, když poznali kvalitu nabízeného nápoje, přišli s kanystrem od benzínu a *davaj!* Otec se rozpomněl na svá válečná léta v předrevolučním Rusku a s přichozími vojáky celkem plynně konverzoval. Tahle druhá frontová linie byla však zvyklá na „válečnou kořist.“ Po celý týden jsme pak slyšeli: „*Davaj časy!*“ Hodinky brali jakékoliv – náramkové, kapesní, nástěnné, budíky. A taky jízdní kola, prostě to, co doma neměli. Byl to sice 2. *ukrajinský front*, ale tvořili jej i lidé z asijských částí SSSR – Kazaši, Kyrgizi, Čerkesi, Turkmeni a Bůh ví, jací další národové. Nu, to vše jsme měli v celé šíři pochopit, až jsme se vrátili domů. I o znásilňování mladých žen a děvčat, které se musely před „osvoboditeli“ schovávat například v řízkových jamách, pokrytých révovými otepmi...

Ale vraťme se do reálného času. Ve sklepech jsme pobýli do středy 18. dubna. V okolí Bořetic byl už klid, fronta se přesunula až kamsi k Brnu, odkud zaznívala (ještě celý další týden) bubnová palba děl. Kráčeli jsme Chalůpkami od mlýna, kolem Žďárského a uličkou ke kostelu a staré škole, pak Jeriškem k nám, za humna. Všude byl strašný nepořádek, strhané elektrické dráty, rozbité sklo i pálená střešní krytina, kusy cihel a hlína z vepřovic, povalené ploty, dveře dokořán – po vojácích, kteří už v neděli vcházeli s napřaženým automatem do každého domku a volali: „*German nět?*“ Byli jsme konečně svobodni, tedy osvobozeni od těch nenáviděných Němců – ale měli jsme z toho opravdu radost?

První burčákový běh

Když jsme na návrh tehdejšího starosty 6. října 2001 uskutečnili první burčákový běh a po připomínce ředitelky školy, že školáci nemohou běžet za burčákem, uskutečnili ve spolupráci obce, sportovců a Kravihorské republiky ještě současně „Běh Bořeticemi“, netušili jsme, že tato nová tradice se stane hojně navštěvovanou akcí nejen našimi občany, ale i běžci až z Prahy, Břeclavi, Hodonína a celého okolí. Při jednom posezení ve sklepě u vína s kamarády Špacírem a Bolšákem (Jara Procházka, František Ručný) přišla řeč na to, že se za burčákem běželo již v minulosti.

Asi v roce 1972 (3), v době vinobraní, se podle jejich vzpomínek uskutečnil první běh za burčákem. Tehdejší fotbalisté po „tréninku“ šli na pozvání do sklepa Jos. Štavíka na „horký“ červený burčák. Přidali se i další ochutnávači z obce, a tak jich do toho sklepa k Jožkovi nakonec šlo kolem padesáti. Tam se při konzumaci burčáku zrodil nápad soutěžit v běhu. Nejprve se soutěžilo ve sprintu na 100 m. Vítězem se tehdy stal Jara Damborský. Pak byl odstartován běh po „frejdech“ Kravích hor. Na startu se sešlo asi 35 závodníků. Při běhu stačili nafackovat dvěma návštěvníkům sklepu, kteří se snažili omezit

v běhu první závodníky. Ti závodníci, kteří trochu zaostávali, tak ty dva postižené hodili do trní, které hojně rostlo mezi sklepy. Teplý burčák si však vybral krutou daň a do cíle doběhli jen dva běžci. Na kádi u Jožky totiž bylo znát značný pokles hladiny burčáku. Ostatní běžci se do cíle dostali pomalým krokem dlouho po ukončení závodu. Ještě, že se běželo (šlo) v trenýrkách. Vítězem tohoto prvního „Burčákového běhu“ se tehdy stal Josef Bárta.

Zapsal Václav Petrásek

Vinaři proti Vinařům

„Na to se už nedá dívat. Tí v tej televizi mě zas tak n...li, že sem přepnul rači na stanicu Noe“. Je možno slyšet ve sklepech pod Kravíma horama nebo v hospodě u Linhů vždy v pondělí, po odvysílání dalšího dílu Vinařů z druhé řady tohoto seriálu. „Eště, že umíš zacházet s ovládačem,“ špičkují na jeho účet ostatní vinaři. „Proč jim neco neřekne ten Hustopečák, co hraje teho fízla na mateřskej. Ten by o vinařství mohl neco vědět. Na první řadu sem se přestal dívat už po druhým díle. Dobře udělala vláda Kravihorské republiky, když už v půlce první řady zakázala vstup na výsostně území Kravihorské republiky režisérům, scenáristům, producentům a hlavně poradcům. Na co se v tým seriálu dalo dívat, byly záběry téj našej vinařskej krajiny kolem Pálavy, a tak sem přivítal rozhodnutí našej vlády udělit kameramanom nejvyšší kravihorské vyznamenání – řád „Burčící kvasinky“ a předat jim ho na konci května o státním svátku tej našej vinařskej republiky. Čekali sme

však marně, nikdo z kameramanů si pro něj nedojel.“ „V pondělí má zasedat naše vláda. Ta zasedá vždy první pondělí v měsíci. Na tomto zasedání se má rozhodnout o vyhlášení bojkotu na sledování tohoto seriálu v Česku a Moravsku,“ přidal se jeden ministr této vlády. Druhý z ministrů, který tento rozhovor sledoval ve sklepě u Špacíra (taky ministra), oznámil, že na tomto zasedání navrhne požádat o bojkot také všechny starosty. „Taky z nich v tomto seriálu udělali blbce a nefachčenky, kteří jenom neustále slopou pivo.“ Rozpálení účastníci této diskuze by ještě dlouho rozebírali důvody, proč tento seriál bojkotovat, kdyby jeden z vinařů neprohlásil: „A jde se na jedno do hospody u Linhů“, tam se pak ještě dlouho pokračovalo v rozebírání důvodů, proč tento seriál nesledovat, a nezůstalo jen u jednoho piva...

Václav Petrásek

Kalousek Kalouskovi

Leopold Kalousek, ministr financí recesistické vinařské republiky poslal svému bývalému kolegovi ve funkci ministra financí Miroslavu Kalouskovi gratulaci k jeho zvolení za šéfa TOP 09. Když byl ještě Mirek Kalousek ministrem financí spřátelené ČR, byl několi-krát zván do Bořetic, aby se seznámil s tím, jak se mají řídit finance republiky.

Leopold Kalousek byl také pověřen vládou této samozvané republiky, aby na toto téma svolal odbornou konferenci s názvem „Polda radí Mirkovi“, ale Mirek se ani neozval. Dnes je to však passé. Kravihorská vláda dnes Leopoldovi Kalouskovi nedoporučuje mimo tuto

zdvořilostní gratulaci navazovat s Mirkem Kalouskem jakékoliv styky. Připomněla našemu ministrovi, že jsme my vinaři měli kvůli jeho nápadu zdanit tichá vína značné problémy. Takové, že Kravihorci museli svolat na náměstí Svobody do Brna další demonstraci s množstvím transparentů. Na jednom bylo: Vemte Mirka do hlavy – fľaškou vína z Moravy, nepřestaňte bušit – /musí tu daň zrušit.

Nemyslíme si, že tento nápad zrušil jen kvůli nám a naší demonstraci, ale pak ten nápad zdanit tichá vína skutečně neuskutečnil.

Václav Petrásek

Žil vladyka Bořita?

Už dříve jsem si několikrát všiml, že u kulturního domu (obecního úřadu) je instalována dřevořezba, představující vladyku jménem Bořita, údajného zakladatele naší rodné vsi Bořetic. Běžný občan Bořetic nebo turista, který sem zavítal například za účelem návštěvy výstavy vína, si možná položí všetečnou otázku: ten Bořita opravdu existoval? A kdy asi? A opravdu se tak jmenoval? – Jsem školený historik, několik let jsem se věnoval bádání právě i v oboru dějin moravského středověku, a proto si pokusím na tyto otázky odpovědět.

Je známo, že vůbec první písemná zmínka o Bořeticích pochází už z roku 1222 (za sedm let můžeme tedy oslavovat osmisté výročí existence naší obce): nachází se v pergamenové, latinsky psané listině, kterou nazýváme obvykle *listinou Přítluckou*. To proto, že byla sepsána na příkaz olomouckého biskupa Roberta (1202–1240), který tou listinou založil faru v nedalekých Přítluckách. A poněvadž se v souvislosti s tím jednalo rovněž o vymezení pravomocí a benefícia nové fary i o stanovení náhrad sousední staré faře podivínské, musel být ten právní akt doložen řadou důvěryhodných svědků. Právě mezi nimi je jmenován i bořetický rychtář Vít. V latinském originálu – *Wido iudex de Poratiz*. Zde máme tedy nejstarší formu názvu naší obce: *Boratice* či **Bořatice**. V listině je ovšem poněkud zkomoleno. Bezpochyby ji podle diktátu takzvaného protonotáře psal učený klerik, jehož mateřskou řečí byla němčina, a proto považoval za správné psát u jména naší vesnice namísto původního „B“ písmeno „P“ (což je doloženo i na jiných místech textu).

Podle analýzy Ladislava Hosáka a Rudolfa Šrámka (*Místní jména na Moravě a ve Slezsku. A–L*. Praha 1972, s. 98) patří toponymum Bořetice mezi tzv. jména *čelední*. Označovalo osadu, vesnici nebo město, kde žije čeleď (lidé, poddaní) dotyčného feudála, zpravidla šlechtice. Původní tvar našeho místního jména zněl tedy *Boratici*, tj. lidé Boratovi. Tak tomu bylo ještě ve 13. a počátkem 14. století, zřejmě nejen v době vzniku Přítlucké listiny, nýbrž už dlouho předtím a také celé století potom. Ovšem někdy v průběhu první poloviny 14. století se v českém jazyce (staročeštině) začala projevovat první změna: písmeno „A“, následující po měkké souhlásce – „Ř“, se přehláskou měnilo v „E“. V tomto smyslu se *Bořatice* změnily na *Bořetice*, jak dokládá druhý písemný záznam o naší vsi, z roku 1349: **Borzetitz** (v zemských deskách olomouckých). Zde, jak patrně, je poprvé (ovšem v textu latinském) vyznačeno také písmeno „Ř“, a sice spřežkou „RZ“

Z toho, co tu bylo řečeno, vyplývá pouze jeden možný závěr, že zakladatel Bořetic se jmenoval **Borata** (staroslovanské znění) nebo **Bořata** (staročeské znění). Žil patrně kolem roku 1200 a uplatnil se nejspíše ve službách krále Přemysla Otakara I. (1197–1230) nebo v družině jeho bratra, moravského markraběte Vladislava Jindřicha (1197–1222). Rozpakuji se ztotožňovat jej s kastelánem na hradě Podivíně, jménem *Bořuta*, který tam působil kolem roku 1207 a je doložen jako svědek v několika listinách zmíněného českého krále. Tento šlechtic nemusel být urozcencem pouze nižší kategorie (vladyka, zeman). Jestliže měl možnost pověřit založením (lokací) vsi (tj. rozměřením a ohraničením celé její plužiny, parcelací na lány, vymezením či naplánováním zástavby intravilánu, přípravou zákupních smluv atd.) zkušeného *lokátora*, patrně vzdělaného nižšího šlechtice, snad cizího původu, pak to musel být *pán* čili vyšší šlechtic. A dá se předpokládat, že tím lokátorem byl přímo v listině uvedený Vít, protože právě lokátoři (tedy osidlovatelé plánovaných vsí) dostávali často za odměnu dědičné rychtářství v nich, se dvěma svobodnými lány půdy, právem šenku a výkonu dvou až tří řemesel (např. mlynář, kovář, švec apod.).

Na otázku v nadpisu této úvahy je možno odpovědět tedy jednoznačně: ano, ten zakladatel Bořetic určitě existoval, jmenoval se Borata nebo Bořata a byl to určitě český šlechtic z rodu pánů neznámého erbu, pravděpodobně sloužící na dvoře českého krále Přemysla Otakara I. nebo na dvoře jeho bratra, moravského markraběte Vladislava Jindřicha. Bořetický újezd (území v rozsahu vesnického katastru, ba spíše ještě větší) získal patrně v dědičné léno, které jeho rod pak držel asi sto let (dokud nevymlěl po meči?) – jako odměnu za své věrné služby panovníkovi (zeměpánovi). Tato úvaha vychází logicky z historických indicií a písemných pramenů. Dalším okolnostem založení Bořetic a jejich prehistorii bude věnován můj následující článek.

PhDr. Antonín Grúza

Myslivecký spolek Bořetice
zve všechny na tradiční a oblíbený Myslivecký ples,
který se koná v sobotu 9. 1. 2016 v kulturním domě v Bořeticích.
Začátek je ve 20 hodin.
K tanci a poslechu hraje dechová hudba Horenka.
Bohatá tombola a zvěřinové občerstvení zajištěny.

Dvacet ročníků „Vesnice roku v programu obnovy venkova“ (1995–2014)

Soutěž Vesnice roku v Programu obnovy venkova se za těch posledních dvacet let stala fenoménem českého a moravského venkova.

Cílem této soutěže je povzbudit obyvatelstvo venkova k aktivní účasti na rozvoji svých domovů, zveřejnit rozmanitost a pestrost programů obnovy vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova,

František Petrášek, starosta obce Bořetice, František Kroutil, starosta obce Telnice, Václav Petrášek, starosta obce v době získání titulu, Ing. arch. Jan Kruml, iniciátor soutěže

ale také vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží zvelebovat svůj domov, rozvíjet místní tradice a zapojovat se do společenského života obcí. Každý rok se této soutěži zúčastňuje na tři sta obcí, napsala v úvodu knihy ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová, o dvaceti vítězích této soutěže, a tedy i o naší obci, která tuto soutěž vyhrála v roce 2005 a stala se VESNICÍ ROKU 2005 České republiky!

Ministerstvo pro místní rozvoj, které je dnes jedním z pořadatelů této soutěže, připravilo oslavy dvaceti let trvání soutěže. Sezvalo všechny vítěze jednotlivých ročníků na „Setkání vítězů soutěže Vesnice roku 1995–2014“, které se uskutečnilo v pátek 28. 8. 2015 v Českých Budějovicích v rámci konání celostátní akce Země živitelka na „Večeru venkova“. Na této akci se setkali starostové vítězných obcí, kteří je k těmto titulům dovedli, a současní starostové. Za naši obec tam jel tehdejší starosta Václav Petrášek a současný starosta František Petrášek, který z rukou ministryně pro místní rozvoj K. Šlechtové a ministra zemědělství Mariana Jurečky a Mgr. Eduarda Kavaly, předsedy Spolku pro obnovu venkova, převzal diplom za vítězství v této soutěži a první výtisky publikace Dvacet let „Vesnice roku v programu obnovy venkova“ a propagační materiály vydané k této příležitosti. Pak následoval volný program, ve kterém se diskutovalo v hloučcích starostů s ministry, a milé bylo setkávání starostů z té doby, kdy byly obce vyhlášovány vítězem.

Václav Petrášek

Jaromír Nečas

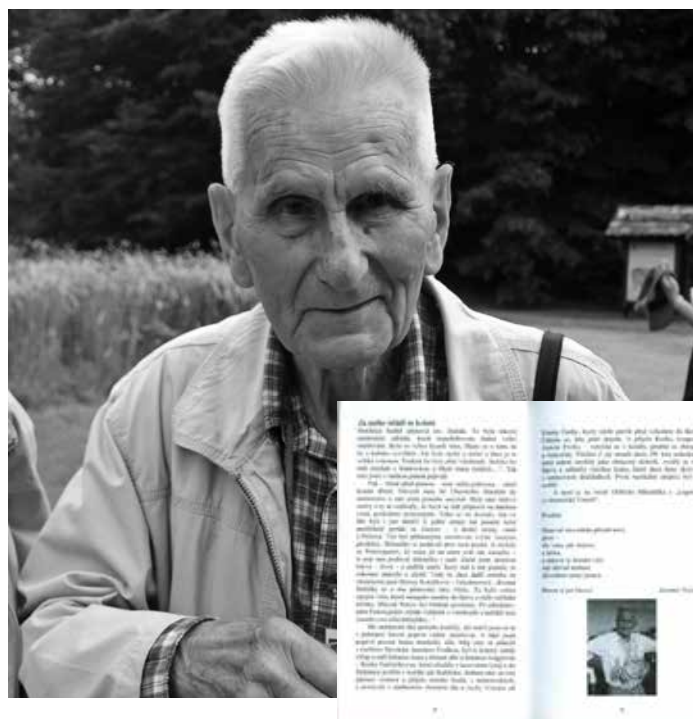
Pane presidente per omnia saecula saeculorum!

Můj dlouholetý přítel Jarin Nečas (doktor hudebních věd, muzikant, folklorista, dlouholetý redaktor rozhlasu) v jednom svém proslovu sdělil, že se Bedřich Smetana mýlil, protože ne píšečko, ale VÍNEČKO je Boží dar! Protože mu v dětství od úmrtí zachránilo život, jak se přiznal ve své knížce vzpomínek. Příkládám první stránku, kde o tom píše. Z té zlé nemoci mu kulhání zůstalo po celý život, ale neovlivnilo to jeho elán, schopnosti, humor. Zemřel ve věku 93 roků dne 25. 7. a pochován bude zítra. Přál si, abychom mu v krematoriu zazpívali *Důbravěnko zelená, proč si tak zarmútěná? Došly na mňa mrázové, velící nečasové...* To mu jistě při cimbálové muzice zazpívá celé krematorium. Příkládám jeho snímek ze Strážnice 2013.

Nemyslíte, že by o něm a o jeho uzdravení neměli Bořetičtí z nějakého článku vědět?

Zdraví Vás

Ing. arch. Jan Kruml

Elektrizace obce (co se do knihy již nevešlo)

To, čemu se dnes říká „energetická politika“, nebylo cizí ani našim předkům. Sice nevěděli, že potomci tomu budou tak říkat, ale díky prozíravým představitelům byla naše obec jednou z prvních elektrifikovaných obcí na tehdejším okrese Břeclav a také propagátorem elektrifikace. Toto ocenilo i tehdejší vedení Západomoravských elektráren (ZME) a „udělalo“ obci i výhodnou cenu. Co o tom napsal bývalý starosta a kronikář obce Jakub Petrásek (předek dnešního starosty) v obecní kronice, předkládám našim čtenářům bez jazykové úpravy:

„O elektrizaci venkova přednesl referát pan inž. Poděl dne 26. 9. 1926. Vylíčil význam elektřiny v zemědělství i drobných živnostech, podal pokyny, kterak si počínat při zavádění elektrifikace do obcí, i přibližné rozpočty pro větší obce. Přednáškou svou vzbudil u našich občanů a zástupců obce živý zájem a dalo se očekávat, že obec v květnu rozhodne se pro elektrifikaci, by na ní přistoupily i sousední obce, by i celý náš okres v květnu byl poelektrizován. Za tou příčinou obecní zastupitelstvo ve schůzi konané 3. října 1926 se jednohlasně usneslo na poelektrizování zdejší obce, až bude slyšeno vyjádření místní finanční komise a až bude zajištěna výpůjčka nutná k první splátce. Finanční komise svolaná dne 9. října 1926 a jednohlasně usnešeno, by zdejší obec elektrizaci provedla.

Po usnešení místní finanční komise byly podepsány zástupci obce protokoly pro Západomoravské elektrárny. V době předvánoční započato s pracemi vnějšími a 3. ledna 1927 byly dodány první sloupy pro veřejné osvětlení, během zimního období provedeny všechny práce pouliční a instalační v domácnostech a za teplejších jarních dnů vše zhotoveno.

Dne 11. dubna 1927 v 1 hodinu odpoledne ponejprv rozsvíceno a zástupci Z.M.Ele. nechali již celé odpoledne rozsvíceno. Přítomnými zástupci dáno ponaučení, jak s proudem se má zacházet zvláště v případě požáru atd.

Instalace dle usnesení obecního zastupitelstva provedena i v obecních budovách, a to ve škole a v obecním hostinci. Ač se obecní zastupitelstvo usneslo provést instalaci ve faře i kostele z obecních prostředků, k této nepřišlo z toho důvodu, že místní pan farář Adolf Draisaitl instalaci ve faře připouštěl, v kostele však nikoliv. Kladl podmínky, na něž obec nikdy přistoupiti nemohla. Za tou příčinou instalace v těchto dvou budovách provedena nebyla.

Celkový náklad na elektrizaci obce obnáší 287 571 korun.

Zdejší obec podala žádost o státní subvence na tento podnik a přítomným zástupcům obce slíbeno, že když zdejší obec dala první podnět k poelektrizování, povolání činitelé se vynasnaží, by subvence státní i zemská byly co nejpříznivější. Dosud však vyřízena není. Technické práce provedeny lidmi určenými Z.M.Elek., práce dělnické vykonali pouze lidé zdejší obce z nejhudších vrstev obyvatelstva, takže v době zimní našli zde přiměřený výdělek a obživu.

Rozřihání a zhasínání veřejného osvětlení provádí dosud bezplatně pan radní František Popovský.“

Text v obecní kronice napsal Jakub Petrásek.

Tak tedy 1. 4. 1927 byl do rozvodné sítě obce vpuštěn poprvé elektrický proud. Letos je tomu tedy 88 let od této převratné události v obci. Na začátku 90. let minulého století jsme znovu rozhodovali, jak dál v energetické politice obce. Na plynofikaci jsme neměli peníze, přesto že vysokotlaké plynové potrubí vedlo jen 50 m nad obcí směrem k Vrbici. Místní JZD užívalo plyn již skoro 20 let. Jiho-moravské plynárny potřebovaly vyzkoušet nové způsoby kladení středotlakých rozvodů a protože bývalý pan farář měl bratra ředitelem plynáren v Brně a pan farář se přimluvil a mělo se odzkoušet u nás, ale tehdejší rudé vedení obce s některými lidoveckými kolaboranty rozhodlo, že „farář nám nebude určovat, co máme dělat“, a plyn se stavěl v Brumovicích.

V té době se zdálo, že nejlevnější bude elektrická energie. Stát nás lákal cenou elektřiny, výhodnými cenami nočního odběru, a „kotlíkovými“ dotacemi. Naši občané si začali pořizovat elektrokotle s akumulací do vody a později i přímotopy. Většímu rozšíření však bránil dodavatel elektřiny JME s tím, že přestal povolovat připojení nových elektrokotlů s odůvodněním, že současná elektrická síť a trafostanice nemají potřebný výkon. V jedné době čekalo na JME 50 žádostí. V té době jsem byl sice již starostou, ale ještě i zaměstnancem JME, podařilo se mě sehnat více než 3 miliony korun na rekonstrukci části elektrických rozvodů a stavbu nových transformátorů. Část prostředků dala obec a část i okres a JME a začali jsme pokládat kabely v ulici Dědina, Humna I a Humna II a kolem obce bylo postaveno pět nových transformátorů, od kterých byla vedena elektřina těmi nejsilnějšími kabely do středu obce. Začaly mizet dřevěné sloupy z ulic. Měl jsem tehdy přání, aby do roku 2000 nebyl v obci ani jeden sloup. To se nám nepodařilo, neboť cena elektřiky začala stoupat a občané nás přinutili jít na plyn. O tom však bude pokračování v příštích BL.

Václav Petrásek

Chybí Vám v Bořeticích nějaký typ kulturní či jiné společenské akce?
Napište nám své nápady či tipy na webboretice@seznam.cz. Předem děkujeme!

„Dondite k nám na besedu!“

Jako dítě, žijící v chalupě číslo 135 za *humnama*, jsem často slýchal, jak moje matka uvedenými slovy zvala *stařečka* na návštěvu. Tenkrát (ještě před válkou) byla moje rodná chalupa bez *eletriky* – *svítili sme ešče petrolínovú lampú a navečír, aby se ušetřilo, sme hodněkrát drživali černú hodinku*. Při ní se dobře povídalo (besedovalo), *aj zpívalo*.

Pro vysvětlení dnešním čtenářům uvádím, že moje maminka byla ročník 1895, jmenovala se Jenovéfa (*súsedky a rovnice ji říkaly Jenofko nebo taky děvčico*) a ten *stařeček* byl můj dědeček Václav Grůza, narozený v roce 1861. K nám chodíval snad každou sobotu či neděli odpoledne, *povykládat* si se svým synem, mým tatínkem Jožkou (ročník 1893), nebo i se svými dalšími dvěma syny, mými strýci, *Janošem* a Václavem. Byla to pro mne jedinečná příležitost dovědět se něco o životě dospělých, o té krásné minulosti *za starýho Rakúska* či *za císařa pána*, o první světové válce, o mládí těch *besedníků* atd., rovněž však příležitost naučit se pravému, nefalšovanému bořetickému nářečí.

Vezměte třeba jídlo. Vybavuji si aspoň něco z týdenního jídelníčku. *Polívka* bývala *lukšová, fazulová, čučková, ze šklubánkama, s játrovým knedlíčkama, česneková, hrachová, kchelová, karfiolová, herteplová* (bramborová), *s krúpama – huzená nebo barsjaká iná*. *Nalívala se velkým šufánkem* (naběračkou), *rovnú z hrnca na šporheltě* (sporák, kamna) do talířků na stole, kolem kterého jsme seděli na legátkách (židle). A co druhý chod? Maso bývalo *leda v nedělu a ve štvrtek, po zabijačce aji nekerej druhen deň*. *Ináč mohly naši maminka upíct na šporheltě beleše* (tlusté placky z pšeničné mouky) nebo na pánvičce usmažit lífáky (masivní palačinky s povidly nebo jen pocukrované). Poměrně složitě dělala v postní den *přesňáky* (tenké naválené placky z bramborového těsta, pečenné rovněž na plotně sporáku a na závěr natřené povidly a pocukrované) nebo *slíšky s maken*. *Podruhý nachystaly enom šumajstr* (směs uvařených brambor a krup, omaštěná drobnými oškvarky) či pouze *zaklechtanú fazulu nebo hrachovú kašu s chlebem, smažený vajička* (míchaná) apod. V zimě a na jaře po zabijačce to měla jako kuchařka jednodušší. *Vzala se šrútku huzenýho a kysaný zeli ze škopka v komoře, uvařily se knedle a bylo holahej!* K nedělnímu masitému obědu býval přílohou *aj oharkovej* (okurkový) nebo *paradajkovej* (rajčatový) *salát* atd. (Omlouvám se však čtenářům: nevyznám se ve vaření a uvedené názvy jídel jsem vypsal jen na základě vzpomínek z dětství.)

K jídlu bylo pro nás k dispozici i ovoce. Velice nám chutnávaly *marhule* (meruňky) z *Tálku za kostelem*, kde otec vysadil přes dvacet stromů toho druhu. Pod vinohradem v *Přední Veselej* bylo vysazeno několik keřů *rybizlu, červenýho aj bílýho*. *Na dolině v Zadní Veselej byl járek* (odtokový příkop) *mezi nama a susedama a při něm otec vysadil trnky* (švestky) – *byly mezi něma kadlátky aj durancie*. *Z nich se vařivaly k podzimku v kotli trnky* (povidla) nebo *negdy aj páčila slivovica*. *Tej načerno pálenej se říkalo lavorovica*. V *Kravihoře* měli naši *zas velikú španělskú višňu* a kúsek pod ňú se *rozzrústla hamrla* (amrhele, druh kyselavé třešně). *Měli sme tam aji dva křáky srstek* (angreštu). *Henkaj* (tamhle), *na horním úvratí* rostla *stará oskoruša*. *Gdyš sme byli na oslži* (paběrkování po vinobraní) *ve vinohradech, bývaly ty*

oskoruše nejlepší (s prvními mrazíky ztratily trpkost), *právě tak, jak planý trnky v Nadveselskej cestě* (stará úvozová cesta mezi Kravihorami a Veselými).

Jak je z těchto ukázek patrné, v našem nářečí se postupem času objevovaly také výrazy původně německé (*herteple, šporheld* – Erdäpfel, Sparherd) nebo původně slovenské (*paradajky, oharky*). Není divu, Břeclavsko sousedí na jedné straně s německojazyčným Rakouskem, na druhé se Slovenskem, za starého Rakouska nazývaným Horními Uahami. Tou cestou k nám, ještě za turecké nadvlády v Dolních Uhrách (Maďarsku) přišly i některé cizokrajné plodiny – tak například jihoamerická kukuřice, nazývaná u nás *turkyň*. Pěstovala se většinou na klas, méně *nazeleno*, jako krmivo pro dobytek. Sklízela se dvoufázově; nejprve se *na polu vylamovaly klásky, nakládaly na vůz s bočnicama a odvezly dom, do stodole*. Tam se pak svolala celá rodina (i děti) a *súsedí k lúpání turkyň*. Klásky se zbavovaly šústků, až na dva posledním, kterými se svazovaly ve dvojice tak, aby je bylo možno zavěsit *na ráhno pod krovem* (na bidlo pod střechem se věšely na zimu). Lúpání turkyň pokračovalo při skomírávém svitu petrolejové lampy až do noci, a to bylo příležitostí ke zpěvu nebo vyprávění. V šeru stodoly *se děčka pěkně bály*. To když se vyprávěly strašidelné příběhy či pověsti.

Nejvíc mě bavilo, gdyž stařeček Grůza spomínali, jak byli mladej a ježdali s koňama na formánku do Břeclavi a negdy aj do Vídňa. Jezdilo se po lní cestou *pod zahrady* (od Luže k Příhonu) a *přes Příhon a Trchmanska k císařskej silnici u Podivína*. Ze zaniklé vsi Trutmanice (zanikla už v 15. století) tam *prý zostala ešče stará* (zájezdní) *hosпода, gde se stavovali při návratu na štanprlu*. *A taky tam prej bylo vidět na kopečku zbytky zdí kostela*. *Věřil jsem mu, pamatoval si teho hodně: taky jak v šestašedesátým* (1866) *dojeli do dědiny Prajzi a jeden búchal u nich na vrata, a gdyž ich oni pětiroční otevřeli, chcel ten Prajz seno a obrok pro koně*. *Tak sem utěkal honem zavolat tatu...* Dědeček byl v nářečí důsledný. Neříkal, že pojedou do Kobylí, ale do *Kobylú k dochtorov*. On sám však v životě u lékaře nebyl. Nevím, zdali mu ho jeho dcera (moje teta a kmotřenka) Marie zavolala, když už ležel na smrtelné posteli ve čtyřiašedesáti. Jeho jediným lékem bylo červené víno. *Nechtěli žádnú pikulu* (druhá), *ale pošmákli si na dobrej směsce frankovky s burgundú ze Zadní Veselej*.

Byl jsem sotva dvou- nebo tříletý, když mi maminka přikazovala: *Gdyž dondú stařeček na besedu, musíš ich pěkně nahlas pozdravit „Pochválen buď Ježíš Kristus!“ a polúbit im ruku*. Tak jsem i – jako poslušné dítě, učinil. Ta pravá ruka *im voněla tabákem* – *dyť kúřili celej život fajfku*. *Měli hrob ešče na starým kerchově* (ze staroněmeckého der Kirchhof – hřbitov u kostela) *zrovna naproti zákristiji*

Zavádka

Zavádka je slavnostní hodový tanec z oblasti hanáckých Slováků a nejen jejich. V 19. století, jak píše Zdenka Jelínková, byl na území Moravy a Slezska široce rozvětven a zasahoval až do Polska (Těšínsko) a přes Polsko do Lužice. Dělí se na několik základních druhů přežívajících hluboko do 20. století.

V jižní části Moravy směrem od Brna na Břeclav a Hodonín se pro tento „kráčívý“ tanec žil název „zavádka“, neboť po odtančení stárků a stárek se do tance „zaváděla“ všechna děvčata a ženy po slavnostním odtančení včetně stárek. To se v Bořeticích změnilo na konci 20. století, kdy se přestalo zavádět po zásahu tetiček oblékaček a rodičů stárek a stárků. Kdy to bylo poprvé, zatím nevím. Při tomto nekonečném sóle chodili stárci a někteří krojovaní z chasy po sóle zavádavat, za to dostali stárci nějaký peněžní příspěvek. Taneční pár, kterému bylo již zavádáno, tak jako u ostatních sól (ženáči, stará vojna, přespolní...), byl označován špendlíkem s ústřížkem pentličky. Toto nekonečné sólo, které se tančilo zavádkovým krokem, bylo ukončeno povětšinou polkou. Tím byla zakončena odpolední část hodů v pondělí.

Typologicky, jak píše Jelínková, je zavádka prastarým tancem obcházivého charakteru, kterým obcházeli nejprve jednotliví stárci jedenkrát až třikrát kolem máje, pak společně se stárkami ve dvojicích za zpěvu zavádkových písní. Stárek a stárka stojí v tanci čelem proti sobě a v držení za pravé ruce ve skrčení předpažmo. Zavádkové písně ve tříčtvrtečním taktu předzpěvuje početný zpěvácký sbor (někdy i skoro stočlenný) a hudba melodií vždy zopakuje. Většina zavádkových písní v okolí Bořetic je skoro stejná jen s obměnami jako např. „Ten bořecký (pavlovský, kobylský, brumovský...) zámek mezi horama...“ Zavádka má bohatý písňový podklad. Nejstarší záznamy zavádkových písní jsou z doby kolem roku 1804 a pak ve sbírkách Bartoše 1889 a 1901 a poslední od Hynka Bíma v „Lidové písně z Hustopečska“ (1950). V poslední době jsou tradiční zavádkové písně doplňovány o žertovné příhody ze života stárků a stárek, které píše paní Marie Kadlecová-Dufková od „oříška“. Kdy to bylo poprvé, také nevím. K zavádce hrávala podle Herbena hudba hudecká nebo cimbalová, i když celé hody hrála hudba plechová (dechová). Zavádkové písně zpívala chasa, mužáci a někdy také hosté, kteří stávali pod kapelou. Dneska část skalních zpěváků stojí na pódiu před hudbou a na schodech vedoucích na pódium, spolu s tím, co hudbu a zpěv řídí. Jednu část té horní řady tvořili ti nejstarší: Antonín Lůbal, Jara Grůza, Jara Kočařík... a autor tohoto textu. Důležitou osobností při zavádce býval i sklepník, který dával slavnostně připít stárkům a zásoboval vínem, které nosil v krásně malovaném kameninovém džbánku. (Při jedné hodech jej ovíněný stárek rozbil na „Multni“.) Dnes se chodí zavádavat s opentlenými sklenicemi odborně zvanými „pyramidky“, po našem „juchačky“.

Proč se dnes zabývám zavádkou? V posledních letech sleduji úpadek celého zavádkové obřadu. Nejhorší to bylo v posledních dvou letech. Věřím, že dnešní mládež má mnoho problémů naučit se tancovat polku a valčík. Naučit se dva takty jednoduchých kroků je pro ně zbytečné, i když je každým rokem nabádám, aby požádali někoho ze starších občanek, která stárkovala, o pomoc. Na „zavádce“ se projevují tyto nešvary:

- Nezvládnutí jednoduchých kroků. Když před více než deseti lety byla v Hustopečích výstava krojů, kde náš kroj připravily tetičky Marie Ku-

chyňková a Tera Pazderková, tančily na vernisáži zavádku tři páry: z Bořetic, V. Pavlovic a Vrbyce, šly do výponu pavlovické a vrbecké páry společně a pár z Bořetic vždy na jiném místě.

- Změna v počtu obchůzek stárka kolem máje. Dříve bylo pravidlem obejít máju třikrát, pak se zastaví u své stárky, smekne klobouk a ukloní se.
- Změna v zavádkovém tanci stárky. Ta dříve zatančila zavádkovým krokem tři malé kroužky před stárkem, uklonila se mu, podala si ruce a tančila zavádkovým krokem kolem máje
- Změna při předávání fedra, klobouku a kordule starému stárkovi, který po převzetí všech hodnot začal tančit spolu se svou stárkou zavádkovým krokem kolem máje. Dnes je to doplněno o zvedání starého stárka a stárky na židlích, kdy hudba hraje „živijó, živijó...“ Přitom při zvedání do taktu písně zvedají a klesají se stárkovskou dvojicí, pak si připijí a starý stárek políbí mladou stárku. Tato změna by nevalila. Obecenstvo na to čeká a hlasitě skanduje „pusu, pusu“, což okoření a zajímavě vyplní dlouhý čas zavádky.
- Úplně vypadlo po odtančení kolečka všech stárků zavádět stárky tanečnickovi z obecnstva (od toho „zavádka“). Současně zaváděla krojovaná chasa nejprve krojovaná děvčata a pak všechny ženy a svobodná děvčata. Krojovaná chasa pak obcházela s vínem všechny tanečnický, zavádala a dostávala pro stárky nějaký peníz od tanečnicků. Až bylo zavádáno všem tanečnickům (to se poznalo podle zabodnutých špendlíků do oblečení tanečnicka), spustila hudba převážně polku, která zavádku ukončila. Hudba zahrála ještě několik tanečních skladeb, a tím skončil pondělní odpolední program hodů a šlo se k večeri.
- Taneční zavádkový krok:
  1. takt
    - a) stoj výkročný, pravou nohou vpřed se čtvrtobratem vpravo, levá noha je vzadu na špičce
    - b) přísun levé nohy, výpon spojný
    - c) pokles zpět na paty (stoj spojný, nohy na celých chodidlech)
  2. takt
    - a) půlobrat vlevo, stoj výkročný levou nohou vpřed, pravá vzadu na špičce
    - b) přísun pravé nohy, výpon spojný
    - c) dopad zpět na špičky
 A tak stále dokola kolem máje.

V letošním roce jsem se raději věnoval zpěvu, neboť to bylo samé krok-sun-krok a výpon, kdy se jim chtělo.

Václav Petrásek

Edit: Po dopsání tohoto příspěvku jsem našel v knize Zdenky Jelínkové přetisknutý popis hodů v Bořeticích od autorů Cyrila a Oldřicha Šebestových otisknutých v Malovaném kraji 1981 č. 6. Přetiskneme jej v příštím čísle BL, neboť je tam zajímavý popis hodů, jak se dělaly v té době i s popisem zavádky. VP

Občané postižení komunistickou politickou perzekucí v obci Bořetice

Již v prvním letošním čísle BL jsem žádal občany o vzpomínky na 50. léta minulého století. Tento úsek života obce mají ještě někteří dříve narození občané v paměti. Nikdo se však o tom neodvážil napsat podle uvedených otázek. Je to snad strach? Jen Antonín Grůza, náš historik, napsal několik pokračování o této době z jeho vzpomínek, které otiskujeme. Jako nový kronikář jsem si zadal úkol sesbírat vše, co ještě půjde. Již v minulosti jsem se zajímal o farní kroniku a zápisky z této doby. Byl jsem odmítnut do ní nahlédnout, že snad ještě žijí potomci, kteří tvrdě prosazovali politiku KSČ. Když zemřela paní Fišerová, její syn Jan žijící v Ostravě, našel v pozůstalosti zápisy z jednání vesnické organizace KSČ, které společně po přečtení s jedním potomkem tehdejšího funkcionáře spálili, neboť prý tam byly hrozné věci. Dnes předkládám čtenářům to, co jsem o postižených občanech sehnal u pozůstalých já. Znovu prosím o písemné materiály nebo o vzpomínky na tuto dobu.

Josef Damborský

Narozen 13. 4. 1931, zemřel ve vyšetřovací vazbě 13. 2. 1953. K jeho osudu jsem nenašel dostatek materiálu ani u rodiny nebo pamětníků. Získal jsem jen několik fotografií včetně snímku z rakve, kde je patrna devastace obličeje. Podle pamětníků byl J. Damborský veselý mladý muž, vášnivý sportovec. Věnoval se zápasu řecko-římskému a to byla pravděpodobně i jeho smůla po zatčení. Podle pamětníků se měl postavit vyšetřovatelům, kteří jej pak utýrali k smrti. Pátrám dále.

Stanislav Frolich

Narozen 14. 7. 1921 v Bořeticích, rolník v Bořeticích č.p. 260, zemřel 23. 8. 1998. Zatčen 19. 10. 1949. Odsouzen 30. 3. 1951. Vazba 1,5 roku v Brně, Příční ul. Odsouzen na 12 let, pokuta 20 000 korun a konfiskace celého jmění. Po 7,5 letech propuštěn na prezidentskou milost. Soudní vazba v Brně, poté v Jáchymově, tábor Mariánská – šachta Eva, tábor Prokop – šachta 8, Horní Slavkov – tábor Vojna, v Příbrami – šachta Vojna, po úpravě trestu Jáchymov – tábor Barbora – šachta Barbora a nakonec Jáchymov – šachta Rovnost. Ze svého výdělků splácel pokutu vyměřenou soudem. Byl obviněn, jako všech 21 osob společně souzených, z napojení na skupinu Petra Křivky z Brna odsouzeného k trestu smrti za velezradu. S. Frolich měl vědět o dalších společně souzených (Sadílek, Kubík), že napomáhali jiným osobám v útěku do ciziny, o ukrývání vojenské pušky a shromažďování zbraní pro ilegální skupinu. Měl pomáhat při zajišťování bezpečného přechodu v prostoru Mikulova a útěkům do ciziny.

Antonín Kubík

Narozen 13. 1. 1923 v Bořeticích, rolník v Bořeticích č.p. 132, zemřel 20. 6. 1992. Zatčen 18. 1. 1950. Odsouzen 30. 3. 1951 na 11 roků. Vyšetřovací vazba jeden rok a dva měsíce. V roce 1949 nabídl spolupráci ilegální skupině napojené na Petra Křivku, zúčastňoval se konspiračních schůzek s ním. Pomohl organizovat útěk za hranice poslanci Daxnerovi. Předal seznam agilních členů KSČ v Bořeticích. Byl zapojen do stejné skupiny jako S. Frolich. Vyšetřovací vazba v Brně, trest si odpykával v Jáchymovských dolech, odkud byl po sedmi letech propuštěn na prezidentskou milost. Mimo trest odnětí svobody dostal peněžité trest 10 000 korun, propadnutí majetku a na 10 let ztrátu čestných práv ob-

čanských. Tak jako Frolich, Machač, Sadílek a ostatní společně souzeni byli obviněni že vytvořili protistátní organizaci, že přistoupili k protistátní organizaci označené „9909 UVO“, jejímž velitelem byl Petr Křivka, která podle instrukcí ze zahraničí letákovými akcemi, přípravou vražd funkcionářů KSČ a lidové správy, destruktivních akcí, opatrování zbraní, střeliva a jedů, připravovala politický zvrát v ČSR, a tedy se spolčili navzájem, jednak s jinými osobami k pokusu o zničení a rozvrácení lidově demokratického zřízení, společenské a hospodářské soustavy republiky, zaručené ústavou. Tím byla naplněna skutková podstata velezrady.

Jan Machač

Narozen 7.10.1894 v Bořeticích, rolník v Bořeticích č.p. 9, zemřel 29. 7. 1962. Zatčen 18. 1. 1950. Odsouzen 30. 3. 1951 na 11 roků. Vyšetřovací vazba v Brně rok a dva měsíce. Byl zatčen ve stejný den a stejnou hodinu: 18. 1. 1950 v 5 hodin ráno jako A. Kubík a O. Sadílek. Po sedmi letech propuštěn na prezidentskou milost. Mimo trest na svobodě byl odsouzen k pokutě 20 000 korun, propadnutí majetku a ztrátě čestných práv občanských. Kladlo se mu za vinu, že již od roku 1949 věděl o protistátní skupině, kterou byl požádán, aby i v Bořeticích podobnou založil, že propůjčil svůj sklep ke konspiračním schůzkám a že spolupracoval se skupinou Petra Křivky. Podílel se také na útěku poslance Daxnera a Juráka do ciziny. Velezradné činy jsou stejné jako u A. Kubíka.

Oldřich Sadílek

Narozen 18. 10. 1929 v Bořeticích č.p. 263. Zatčen 18. 1. 1950. Vyšetřovací vazba jeden rok a dva měsíce. Odsouzen 30. 3. 1951 na šest let a celý trest si odpykal v Jáchymově. Nebylo mu umožněno přerušení trestu po odpykání půlky trestu. Mimo trest na svobodě byl odsouzen k pokutě 10 000 korun, konfiskaci majetku a ztrátu čestných práv občanských. Výši trestu za velezradu stanovil soud pod dolní hranicí sazby proto, že byl v době páchaní trestné činnosti ve věku blízkém mladistvému a že vedl řádný život pracujícího člověka. Velezradu páchal tím, že pomohl k útěku za hranice J. Kubíkovi, se kterým i nadále udržoval styk, že pomohl opravit vojenskou pušku, že se snažil pomoci k útěku do zahraničí dalším třem osobám a slíbil spolupráci ilegální organizaci.

Josef Šťastný

Narozen 17. 9. 1909 v Bořeticích. Zemřel 16. 11. 1999. V letech 1946–1948 byl za ČSL zvolen starostou obce Bořetice. 4. listopadu 1958 byl odsouzen spolu s bývalým starostou Vrbice a dalšími dvěma občany Vrbice za trestný čin podvracení republiky ke třem letům vězení, propadnutí celého jmění a ztráty čestných práv občanských. Byl souzen za to, že byl vlivným exponentem ČSL, že se nikdy nesmířil s budováním socialismu. S dalšími obžalovanými vedl hovory, ve kterých špinil funkcionáře KSČ, pomlouval lidově demokratické zřízení, poslouchal štvavé relace Svobodné Evropy a rozšiřoval je. J. Šťastný si odpykal polovinu trestu v Jičíně-Kartouzích a v Leopoldově a na amnestii byl propuštěn.

Nic nesmí být zapomenuto – nikdo nesmí být zapomenut!

Mikuláš 2015

Stejně jako loni, i letos jsem byl požádán nebeským vedením, abych obešel v Bořeticích nějaké děti, zkontroloval, jak plní své sliby, a také je případně odměnil. Jako pokaždé jsem na to nebyl sám a tento rok mi byla dokonce přidělena mezinárodní skupinka pomocníků.

Kromě mé maličkosti, svatého Mikuláše Dlouhoberlého, mi pomáhala andělka Miša Kobylka a andělák Danek Pelicháč. Na pozlobení a trochu i vystrašení dětí mi byli svěřeni čtyři čerti, a to konkrétně japonský čert Jirka Mich-NU, polský zástupce Mára Tatovič, bavorský jedinec Milan Belzebub a velkobritská šlechtička Nikola Pavlová. V průběhu trasy se přidal ještě zatoulaný americký čert Paul NýÓ, který si musel celý den spravovat svůj pekelný kotel.

Již dopředu nám bylo známo, že nás čeká celkem patnáct zastávek plus jedna mimořádná na konec. Po cestě nám byly ještě dodatečně přiděleny dvě další zastávky. Vyrozumění o těchto zastávkách mi bylo sděleno pomocí naší nové technologie Sky-tooth, kterou mám integrovanou do své berle. Den předem mi byly zaslány podrobné souřadnice jednotlivých domů (zase zobrazeny na mapy.cz; kolikrát mám nebeskému vedení říkat, že Google Maps jsou nejlepší), jména dětí a informace, jak moc za ten rok zlobily.

Hned jak jsme se všichni sešli na tajném shromaždišti, vyrazili jsme dle určené trasy. V každém domovu se kontroly dětí ujali

nejdříve čerti – snažili se rozpoznat, u koho jde cítit, že zlobil, a u koho, že byl hodný. Každopádně jsem musel poté zasáhnout já, jelikož si čerti chtěli odnést do pekla i ty hodné děti. Nevzali si je pouze pod podmínkou, že na místě řeknou básničku nebo zazpívají písničku. K tomu museli na závěr slíbit, že budou minimálně do dalšího roku rodiče poslouchat a budou poctivě dělat domácí úkoly. Jako úplně poslední zastávka naší cesty byl kulturní dům, kde se sešlo více dětí najednou. Všechny ale vysvobodil hrdinně pan Vyhňák, když před veškerým obecenstvem řekl nádhernou básničku.

Na závěr apeluji na děti, aby plnily sliby, které nám daly. Nemusíte se bát, zase si to zkontrolujeme u Vás. A všem také přeji příjemné prožití vánočních svátků.

Svatý Mikuláš

P.S. Konečná bilance: odnesených dětí do pekla = 0. Ale některé měly namále.

Janov 26.12. 2015

Dobrý den.

Udravim celé Bořetice.
Posílám příspěvek na
Bořetické listy. Děkuji
že mi je posíláte, tak
jsem aspoň trochu
spjatá s rodnou vsí.
Vždy mi to moc dělá.
S pozdravem
P. Václav Petrásek

Modlitba ve stáří z roku 1567

František Saleský

Pane, Ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu
a jednoho dne budu starý
Zbav mě velké náruživosti chtít dávat
do pořádku záležitosti druhých
Nauč mě, abych byl uvážený a ochotný pomáhat,
ale abych při tom nevrtal a neporučikoval.
Chraň mně před domněnkou, že musím při každé příležitosti
a ke každému tématu něco říci.
Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti něco nerozdávat,
ale Ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.
Nauč mě, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže.
Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku.
Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé,
když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.
Také si neodvažuji prosit o lepší paměť,
ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu s pamětí druhých.
Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit
Drž mě, abych byl, jak jen to půjde, laskavý.
Starý mrzout je korunní dílo ďáblovo.
Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti
a dej mi ten krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.
Nechci si stěžovat, ale Tobě, Pane, to říkám, bojím se stáří,
mám vrásky a bílé vlasy.
Je mi tak, jako bych se musel rozloučit,
nemohu zastavit čas.
Pocítuji, jak den ze dne ztrácím sílu
a přicházím o bývalou krásu.
Byl jsem pyšný na to, že se stále mohu měřit s mladými.
Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen,
byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.
Ale Ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla orla.“
Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej Ty řídíš,
ne mrzoutsky, ne lítostivě se sklusou náladou, ne jako odcházející,
ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě Ty povoláš.
A k tomu mě dej všechnu sílu srdce.
Amen

Přepsal jsem rady ze 16. století, připisované sv. Františku Saleskému. Čas jim však vůbec neubral na aktuálnosti. Tož se nad sebou zamysleme.

Fotogalerie

Trénink malých dětí, foto V. Mikulíková

Vítání občánků – Mikuláš Langer

Vítání občánků – Miriam Prchalová

Vítání občánků – Matyáš Šálek

Z letošního vinobraní

Zpívání koled na sóle

Fotogalerie

Tradiční podzimní tvoření dětí a rodičů v MŠ

Návštěva Mikuláše v 1. třídě

Vánoční tvoření ve 2. třídě - výroba adventních věnců

Mikuláš u třetáků

Čtvrtáci s vlastnoručně vyrobenými adventními věnci

Čertíci, andělci a Mikuláš z 5. třídy

Jarmark, foto V. Mikulíková

Jarmark

Jarmark

Jarmark, foto V. Mikulíková

Oslava 20 let „Vesnice roku v programu obnovy venkova“. Zleva: Karla Šlechtová, ministryně pro místní rozvoj ČR, Marian Jurečka, ministr zemědělství ČR, Mgr. Eduard Kavala, předseda Spolku pro obnovu venkova, a Ing. Dan Jiránek, výkonný ředitel Svazu měst a obcí, a František Petrásek, starosta Bořetic

Bořetické listy č. 3/2015

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: František Petrásek, Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Ivana Macháčová, Lenka Grúzová, Václav Petrásek, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS. Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.

Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.